

Załącznik
do Uchwały Nr XX/166/12
Rady Miejskiej w Siewierzu
z dnia 26 kwietnia 2012 r.

GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI

na lata 2012 – 2015

GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI

na lata 2012 - 2015

Spis treści:

I. Wprowadzenie

1. Rys historyczny Miasta i Gminy Siewierz.
2. Gminny program opieki nad zabytkami – określenie zakresu i celu opracowania.

II. Podstawy opracowania programu.

1. Prawne podstawy opracowania.
2. Merytoryczne podstawy opracowania.
3. Gminna Ewidencja Zabytków.
4. Opracowania tematyczne.
5. Przyjęta terminologia.

III. Analiza stanu istniejącego.

1. Charakterystyka zasobów zabytkowych Gminy Siewierz.
2. Zabytki wpisane do rejestru zabytków.
3. Zabytki nie wpisane do rejestru zabytków.
4. Charakterystyka zasobu gminnej ewidencji zabytków.

IV. Cele, priorytety i kierunki działań gminnego programu opieki nad zabytkami.

1. Cele gminnego programu opieki nad zabytkami.
2. Zestawienie priorytetów i zadań do realizacji w zakresie opieki nad zabytkami.

V Realizacja i finansowanie przez Gminę zadań z zakresu ochrony zabytków.

VI. Wdrażanie programu.

VII. Monitoring i ewaluacja programu.

VIII. Załączniki.

1. Mapa Gminy Siewierz z oznaczeniem zabytków i obiektów o wartości historycznej.
2. Plan Siewierza z oznaczeniem zabytków i obiektów o wartości historycznej.
3. Dokumentacja fotograficzna zabytków i obiektów o wartości historycznej, położonych na terenie Gminy Siewierz.

I. Wprowadzenie.

1. Rys historyczny Miasta i Gminy Siewierz.

Siewierz należy do najstarszych grodów w Polsce, którego początki dokładnie nie zostały określone, nie zachowały się żadne dokumenty z tamtych czasów. Według historyków nazwa Siewierz może pochodzić od plemienia Siewierzan, które zamieszkiwało w dorzeczu Desny, dopływu Dniepru od III wieku. W VI wieku odłam Siewierzan wraz z Awarami powędrowali na zachód Europy, czego pozostałością ma być gród Siewierz nad Przemszą.

Pierwszą wzmiankę historyczną można odnaleźć w dokumencie legata papieskiego Idziego z 1125 r. w którym napisano, iż klasztor Benedyktów w Tyńcu pod Krakowem pobierał część opłat z targu i jatki w Siewierzu.

Dalszym dowodem istnienia grodu oraz jego funkcji w handlu śląsko-małopolskim jest fakt działalności w Siewierzu komory celnej, z której dochody pobierał konwent norbertanek z Rybnika w 1233 r.

W początkach swego istnienia Siewierz wchodził w skład kasztelanii bytomskiej, w granicach ziemi krakowskiej. W 1179 r. Kazimierz Sprawiedliwy podarował Siewierz wraz z Bytomiem i Oświęcimiem Mieszkowi Płatonogiemu, księciu raciborskiemu.

W początkach XIII w. Siewierz był już siedzibą kasztelanii, a stare śląskie dokumenty wymieniają nazwiska pierwszych kasztelanów: Jakse i Wawrzyńca. Kasztelania siewierska była kasztelanią terytorialną co oznaczało, że na określonym terenie spełniała funkcje policyjno-sądowe i skarbowe. Kasztelania była wówczas podstawową jednostką podziału administracyjnego. W tym czasie gród siewierski położony był wokół kościoła św. Jana Chrzciciela, a więc na terenie obecnego cmentarza grzebalnego. Prawdopodobnie w 1241 r. po spaleniu grodu przez Tatarów, osadę przeniesiono w dolinę Czarnej Przemszy, chronioną rzeką i rozległymi bagnami.

W 1276 r. Siewierz otrzymał prawa miejskie, jednakże nie zachował się dokument lokacyjny. W czasie rozbicia dzielnicowego Siewierz był miejscem znanych bitew. W 1289 r. wojska Władysława Łokietka rozbiły wojska książąt śląskich w walce o tron krakowski.

Odrębność terytorialną ziemi siewierskiej po raz pierwszy stwierdzono w dokumencie z 1266 r., wspominającym o „*districtus severiensis*”. Po śmierci księcia opolskiego Władysława w 1281 r. dystrykt siewierski przeszedł we władanie Kazimierza I Bytomsko-Kozielskiego. Do 1337 r. dystrykt siewierski pozostawał we władaniu książąt bytomskich, którzy w tym właśnie roku sprzedali go Kazimierzowi księciu cieszyńskiemu.

Nazwy „księstwo siewierskie” użyto po raz pierwszy w 1341 r. Ponieważ księstwa bytomskie i cieszyńskie stanowiły lenna czeskie, przeto także ziemia siewierska ciążyła ku Czechom. Książę cieszyński Wacław, nie mając potomstwa i popadłszy w kłopoty finansowe, sprzedał księstwo siewierskie biskupowi krakowskiemu Zbigniewowi Oleśnickiemu w dniu 30 grudnia 1443 r. Umowa kupna i sprzedaży wymienia miasta: Czeladź, Koziegłowy i Siewierz oraz wioski: Gołuchowice, Łagiszę, Wojkowice Komorne, Rzeniszów, Nową Wieś, Strzyżowice, Sączów, Myszkowice, Tapkowice, Wojkowice Kościelne, Dąbie, Rogoźnik, Twardowice, Sadowie, Winowo, Będusz, Żeliszawice, Bobrowniki, Grodziec i Ożarówce. Księstwo posiadało powierzchnię 607 km².

Ziemia siewierska stała się udzielnym księstwem, pozostającym we władaniu biskupów krakowskich. Od 1486 r. biskup krakowski Jan Rzeszowski zaczął używać tytułu księcia siewierskiego, tytuł ten przetrwał aż do śmierci biskupa Feliksa Turskiego w 1800 r.

Biskup krakowski jako książę siewierski kumulował w swym ręku władzę ustawodawczą i sądowniczą, wydawał statuty oraz przywileje dla poszczególnych stanów księstwa, a zwłaszcza dla szlachty. Od 1474 r. biskupi nadawali również szlachectwo, a otrzymali je w XVIII w. m.in. Michał i Kazimierz Bontaniowie, Benedykt Eminowicz i Wojciech Dziembowski.

Księstwo Siewierskie miało znaczną samodzielność. Posiadało własne wojsko, w którym obowiązkowo służyła miejscowa szlachta. Znany jest przypadek, kiedy to wojska księstwa - za czasów biskupa Gembickiego - przekroczyły granice Korony i stłumiły na Podhalu powstanie Kostki Napierskiego.

Siewierz jako stolica Księstwa, siedziba sądów i centrum handlowe, był w XVII w. miastem znacznym. Placem centralnym miasta był czworokątny rynek, zwany wielkim. Z rynku wychodziły trzy ulice: Bytomska, Koziegłowska i Krakowska, a od strony północnej plac targowy. W centrum rynku stał murowany, dwupiętrowy ratusz, wybudowany na podstawie przywileju z 1523 r.

Miasto i mieszczenie otrzymali wiele przywilejów od biskupów krakowskich. Przywileje te obejmowały preferencje w handlu, zwolnienia od opłat w okresie klęsk żywiołowych, ułatwienia dla rzemiosła oraz nadania gruntów rolnych i leśnych. Siewierz wraz z okolicą był poważnym ośrodkiem przemysłowym. Od XIII do XIV wieku kopano tu i wytapiano srebro i ołów.

W wiekach od XV do XVIII działały liczne kuźnice żelaza, bazujące na lokalnych zasobach rud żelaza.

W początkach XVII w. przebywał w Siewierzu znany kuźnik Walenty Roździeński, pisząc tu słynny poemat „Officina ferraria”. Potęgą gospodarczą miasta opierała się na korzystnym położeniu geograficznym - na skrzyżowaniu licznych szlaków handlowych. Komory celne: siewierska, będzińska i koziegłowska obsługiwały szlak śląsko-ruski, który odgrywał najpoważniejszą rolę w handlu lądowym szlacheckiej Rzeczypospolitej.

Panowanie biskupów krakowskich jako książąt siewierskich oraz niezależność terytorialna księstwa zakończyły się w czasie obrad Sejmu Wielkiego. Na podstawie ustaw z 1790 i 1791 r. księstwo zostało włączone do Korony, jako osobna jednostka terytorialna w województwie krakowskim. Zaprowadzone zostały porządki skarbowe i sądownicze według zasad, obowiązujących w Koronie.

Król Stanisław August specjalnym aktem z dnia 27 kwietnia 1792 r. potwierdził przywileje, nadane miastu przez biskupów krakowskich oraz nadał miastu nowy herb.

Po III rozbiorze Polski ziemia siewierska została zagarnięta przez Prusaków i włączona do Prus, jako tzw. Nowy Śląsk. Siewierz został wówczas miastem powiatowym. Po zajęciu Siewierza przez wojska francuskie w 1807 r., Napoleon Bonaparte reaktywował Księstwo Siewierskie i nadał je marszałkowi Lannes księciu de Montebello. Po upadku Napoleona ziemia siewierska została zajęta przez wojska rosyjskie, a księstwo zlikwidowano. Odtąd, aż do 1914 r. Siewierz znajdował się pod zaborem rosyjskim.

W II połowie XIX w., na skutek braku kolei i przemysłu, można zaobserwować stopniowy upadek ekonomiczny miasta, a tym samym pozycji w regionie. Po powstaniu styczniowym, w którym Siewierz brał udział, nastąpił upadek miasta.

W wyniku reformy administracyjnej przeprowadzonej przez władze carskie, Siewierz utracił prawa miejskie. Nie jest nawet znana dokładnie siedziba gminy, która do 1890 r. znajdowała się w pobliskim Sulikowie. Odzyskanie niepodległości w 1918 r. ożywiło nieco prowincjonalny Siewierz. Zbudowano szkołę powszechną, sanatorium, Dom Ludowy oraz kopalnię galmanu „Wiktor Emanuel”. W 1930 r. odsłonięto pomnik Siewierzan, poległych w walce o niepodległość. W okresie międzywojennym Siewierz wraz z całym powiatem zawierciańskim, powstałym w 1827 r. należał do woj. kieleckiego.

W czasie II wojny światowej miasto znalazło się w granicach Rzeszy, poniosło też znaczne straty - zginęło około 300 mieszkańców. W tym czasie Siewierz stał się siedzibą okręgu urzędowego, obejmującego gminy zbiorcze: Siewierz, Mierzęcice i Pińczyce.

Po zakończeniu wojny ziemia siewierska, wraz z całym powiatem zawierciańskim, została przyłączona do województwa śląsko-dąbrowskiego, a Siewierz zaczął powoli odzyskiwać dawną pozycję w regionie. W 1946 r. reaktywowano dekanat siewierski, w 1947 r. oddano do użytku Liceum Ogólnokształcące, a w 1962 r. przywrócono prawa miejskie i nadano miastu herb.

W ramach reorganizacji administracji terenowej, przeprowadzonej w 1973 r. i likwidacji gromad, do miasta i gminy przyłączono sąsiednie wsie: Brudzowice, Dziewki, Gołuchowice, Podwarpie, Wojkowice Kościelne, Kuźnicę Warężyńską i Trzebieszawice. W ten sposób, po 180 latach, nastąpiło zjednoczenie części ziemi siewierskiej.

W latach 70-tych XX wieku nastąpił dalszy rozwój miasta i siewierskiego przemysłu. Zbudowano nowoczesną Wytwórnę Gazów Technicznych „Polgaz” oraz trzy kopalnie dolomitów: „Siewierz”, „Podleśna” i „Nowa Wioska”. W latach tych Siewierz zasłynął w kraju z szeregu inicjatyw gospodarczych, zdobywając tytuły i nagrody w konkursach m.in. o tytuł „Mistrza Gospodarności”. Ze środków państwowych, własnych i nagród zbudowano wiele obiektów użyteczności publicznej, jak Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury i przedszkole. Rozbudowano szkołę podstawową i budynek Urzędu Miasta i Gminy. Przebudowano rynek, zmodernizowano ulice i drogi, wykonano sieć wodociągową i hydrofornię.

Zmiany polityczne, jakie zaszły w kraju po 1989 r., nie zwolniły tempa rozwoju miasta i gminy. Zbudowano sieć gazową, rozbudowano sieć telefoniczną, wyremontowano zabytkowy budynek starej Gminy, uruchomiono także miejską komunikację autobusową. Siłami i środkami wiernych parafii św. Macieja Apostoła, wyremontowano siewierskie kościoły. W 1999 r. podjęto prace przy częściowej rekonstrukcji zamku biskupów krakowskich, finansowane z budżetu gminy.

Dzisiaj – na początku XXI stulecia – Gmina Siewierz jest prężnie rozwijającą się wspólnotą samorządową w regionie Zagłębia i Jury, chętnie odwiedzana przez turystów i gości. Jest atrakcyjnym miejscem do inwestowania, do spędzenia wolnego czasu i relaksu na świeżym powietrzu oraz przyjaznym miejscem do życia – blisko natury i niedaleko od dużych miast regionu.

2. Gminny Program opieki nad zabytkami – określenie zakresu i celu opracowania.

Na dziedzictwo kulturowe człowieka składają się dobra kultury i dobra natury. Ważną częścią składową tego dziedzictwa są zabytki, które należą do podstawowych dóbr, kształtujących tożsamość regionalną. Są nie tylko śladem przeszłości, ale także cennym składnikiem kultury współczesnej,

przyczyniającym się do kształtowania przyjaznego człowiekowi środowiska jego życia i aktywności. Zadbane, dobrze eksponowane zabytki stanowią wartość ekonomiczną, cenioną przez społeczeństwo.

Problematyka opieki nad zabytkami znajduje szerokie ujęcie w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Ustawodawca formułuje szereg celów do realizacji, a w tym:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw, sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

Cytowana wyżej ustawa wprowadziła obowiązek sporządzenia przez samorząd gminny programu opieki nad zabytkami, który powinien stanowić całościową i wieloletnią strategię ochrony zabytków, znajdujących się na obszarze gminy. **Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Siewierz opiera się na założeniu, że władze samorządowe Gminy Siewierz chronią wszystkie zabytki, leżące w jej granicach, a w szczególności opiekują się zabytkami, będącymi własnością Gminy Siewierz.**

Głównym celem programu jest identyfikacja zabytków gminy, ocena stanu zachowania, sprecyzowanie celów polityki gminy wobec zabytków oraz ukierunkowanie działań, realizujących tę politykę.

Realizacja tych założeń powinna skutkować m.in. uporządkowaniem wiedzy na temat zabytków, wzmocnieniem identyfikacji mieszkańców z lokalną tradycją i zabytkami, wzrostem zaangażowania w proces zarządzania zabytkami, wypracowaniem nowych wzorców wychowawczych i edukacyjnych oraz wzmocnieniem tożsamości regionalnej.

Zostanie również stworzona podstawa do udokumentowanego i popartego pod względem formalnym ubiegania się o fundusze zewnętrzne wspierające działania Gminy, związane z opieką nad zabytkami. Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Siewierz na lata 2012 – 2015, po uzyskaniu pozytywnej opinii Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, zostaje przedłożony Radzie Miejskiej do przyjęcia w drodze stosownej uchwały. Po 2 latach obowiązywania programu, Burmistrz Miasta i Gminy przedkłada Radzie Miejskiej sprawozdanie z jego realizacji.

II. Podstawy opracowania programu.

1. Prawne podstawy opracowania.

Główną podstawą prawną do sporządzenia Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Siewierz na lata 2012 – 2015 były następujące akty prawne:

- Konstytucja RP z dn. 2 kwietnia 1997 r.,
- ustawa z dn. 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn zm.),
- ustawa z dn. 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5 poz. 24 z późn. zm.),
- ustawa z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.),
- Rozporządzenie Ministra Kultury z dn. 14 maja 2004 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. Nr 124, poz. 1305),

jak również dokumenty krajowe:

- założenia do Krajowego programu ochrony i opieki nad zabytkami,
- Narodowa strategia rozwoju kultury na lata 2004 – 2013,
- programy operacyjne.

Należy również wspomnieć o Wojewódzkim Programie Opieki nad Zabytkami w Województwie Śląskim na lata 2010 -2013 oraz dokumentach gminnych, które obejmują tematy związane z ochroną zabytków, a w tym:

- Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Siewierz na lata 2004 -2015,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Siewierz, Ochrona wartości kulturowych,
- Plan Rozwoju Lokalnego Miasta i Gminy Siewierz na lata 2004 – 2015,
- Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Siewierz,
- Plan Ochrony Zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych dla Miasta i Gminy Siewierz,
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w Siewierzu KM-22.

2. Merytoryczne podstawy opracowania.

Merytoryczną podstawę do sporządzenia Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Siewierz stanowiła głównie Gminna Ewidencja Zabytków, Rejestr zabytków województwa śląskiego oraz lustracje w terenie. Rozpoznanie zasobu zabytków i innych obiektów historycznych na obszarze Miasta i Gminy Siewierz oraz zebrany materiał ikonograficzny, pozwoliły na kompleksowe przeprowadzenie analizy stanu istniejącego i sformułowanie wniosków, mających służyć opiece nad zabytkami.

3. Gminna Ewidencja Zabytków

Podstawą sporządzenia gminnej ewidencji zabytków jest **ustawa z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zmianie niektórych ustaw** (Dz. U. Nr 75, poz. 474). Ustawa nakłada na władze samorządowe obowiązek prowadzenia odpowiednio: **wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków** (na jej podstawie planuje się zagospodarowanie przestrzenne miejscowości uwzględniając ochronę zabytków nieruchomych) oraz sporządzania przez samorządy wszelkich **sześciu programów opieki nad zabytkami**.

Przepisy nowelizacji ustawy z 18 marca 2010 r. zmieniły charakter prawny **gminnej ewidencji zabytków**, która do tej pory traktowana wyłącznie jako materiał informacyjny – dokumentacyjny, włączona została obecnie do katalogu form ochrony zabytków.

Zgodnie z art. 1 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474) w gminnej ewidencji zabytków powinny być ujęte: zabytki nieruchome wpisane do rejestru; inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków; oraz inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z terminami określonymi w w/w ustawie Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków jest zobowiązany przekazać gminom spisy obiektów zabytkowych do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków do 05.12.2010 r. Wójt, burmistrz, prezydent ma 2 lata licząc od momentu przekazania spisu przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na utworzenie gminnej ewidencji zabytków.

Zgodnie z: art. 39 ust. 3 i art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo Budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późniejszymi zmianami); art. 53 ust. 4 pkt 2 i art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami); art. 27 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami); pozwolenie na budowę w stosunku do obiektów nie wpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków wydaje się po uzgodnieniu ze Śląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Katowicach. Na mocy porozumienia pomiędzy Wojewodą Śląskim, a Powiatem Będzińskim o powierzeniu Powiatowi Będzińskiemu niektórych zadań z zakresu sprawowanej ochrony zabytków, w/w pozwolenie wydaje się po uzgodnieniu z Powiatowym Konserwatorem Zabytków w Będzinie. Do czasu założenia gminnej ewidencji zabytków, zadanie realizowane będzie w odniesieniu do wykazu zabytków znajdujących się na terenie Gminy Siewierz i wyznaczonych przez Wojewódzkiego Konserwatora do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków, zgodnie z art. 7 i art. 8 ustawy z dnia 18 marca 2010 roku o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474).

WYKAZ ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH
WYZNACZONYCH PRZEZ WOJEWODZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW
DO UJĘCIA W WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

zgodny z pismem otrzymanym z dnia 6 grudnia 2010 roku.

Obiekty wpisane do rejestru zabytków:

Nazwa	Adres	Nr i data wpisu do rejestru:
Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Macieja; budynek kościoła, mur otaczający kościół oraz bramy	Siewierz Miasto ul. Kościuszki 12	58/48 18.11.48
Układ urbanistyczny z centralnie położonym rynkiem i ulicami wybiegającymi z narożników, ul. 3 Maja, teren kościoła parafialnego, droga do zamku, plac strażacki	Siewierz miasto, Ograniczony ulicami: Kościuszki, Długosza, Ludową, Krakowską, Bytomską, Częstochowską	803/67 20.12.67
Kościół filialny p.w. świętego Walentego. Granice ochrony obejmują najbliższe otoczenie.	Siewierz Miasto ul. Krakowska	779/67 17.06.67
Zamek (obecnie w ruinie). Granice ochrony obejmują całość obiektu w promieniu 100 m od linii fosy zamkowej	Siewierz Miasto	777/67 17.06.67, 333/51 10.09.51
Budynek mieszkalny przy zamku, granice ochrony obejmują działkę.	Siewierz Miasto	784/67 17.06.67
Dworek (dawne przedszkole)	Siewierz Miasto, ul. Kościuszki 5	375/53 29.01.53
Budynek mieszkalny, granice ochrony obejmują działkę.	Siewierz, Miasto, ul. Bytomska 7	781/67 17.06.67
Budynek mieszkalny, granice ochrony obejmują działkę.	Siewierz, Miasto, ul. Kościuszki 5	783/67 17.06.67
Dom	Siewierz, Miasto, przy zbiegu ulic Kościuszki i 3 Maja	269/50 27.01.50

Budynek mieszkalny, granice ochrony obejmują działkę.	Siewierz, Miasto, Rynek 22	780/67 17.06.67
Dom drewniany, granice ochrony obejmują działkę	Siewierz, Miasto	347/67 17.06.67
Kościół cmentarny p.w. świętego Jana Chrzyciciela, granice ochrony w ramach ogrodzenia.	Kuźnica Świętojańska, ulica Cmentarna	57/48 18.11.48 776/67 17.06.67
Budynek mieszkalny Podworski, granice ochrony obejmują najbliższe otoczenie	Sulików, Młyńska 21	799/67 17.06.67
Budynek mieszkalny Podworski, granice ochrony obejmują najbliższe otoczenie	Sulików, Młyńska 21	800/67 17.06.67
Kościół parafialny p.w. świętych Marcina i Doroty	Wojkowice Kościelne, ul. Dąbrowska	64/48 18.11.48 16/60 23.02.60
Spichlerz	Wojkowice Kościelne	17/60 23.02.60
Kaplica grobowa, granice ochrony obejmują najbliższe otoczenie.	Żelisławice	801/67 17.06.67

Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

Nazwa:	Adres:
Siewierz – Kuźnica Sulikowska	
Dom	Ul. Długa 8, 13, 26, 28, 60, 51a, 52, 57, 60, 67
Brudzowice	
Chałupa	Nr 6, 9, 11, 21
Gołuchowice	
Dom	Ul. Graniczna 30, 68, 81
Podwarpie	
Dom	4, 10, 16 (zaraz za nr 44)
Warężyn	
Dom	Warężyn 4 za zjazdem z trasy, przy znaku informacyjnym

Cmentarze zabytkowe:

- **Miejscowość:** Siewierz – Kuźnica Świętojańska
Adres: trasa Katowice – Warszawa DK 1,
Lokalizacja: zdeterminowana wydarzeniami historycznymi przy kościółku cmentarnym p.w. św. Jana Chrzciciela, ekspozycja pełna, na wzniesieniu przy trasie szybkiego ruchu;
Rodzaj cmentarza: wyznaniowy, rzymsko-katolicki,
Architektura w obrębie cmentarza: kościół cmentarny p.w. św. Jana Chrzciciela – cały teren ogrodzony murem z kamienia i piaskowca, częściowo otynkowany.

- **Miejscowość:** Siewierz – Wojkowice Kościelne
Adres: ul. Warszawska trasa Katowice – Warszawa,
Rodzaj cmentarza: wyznaniowy; rzymsko-katolicki,
Architektura w obrębie cmentarza: kaplica cmentarna

4. Opracowania tematyczne.

W pracach nad Programem wykorzystano również opracowania i literaturę fachową, związaną z zabytkami i obiektami, wymagającymi ochrony ze względu na swoje walory historyczne i regionalne, a w tym m.in.:

- „Siewierz, Czeladź, Kozięgłowy. Studia i materiały z dziejów Księstwa Siewierskiego” - praca zbiorowa pod red. F. Kiryka, Katowice 1994,
- „Zarys dziejów Parafii św. Macieja Apostoła w Siewierzu” - E. Sołtysik, Siewierz 2006,
- „Żeliszawice”. Zarys dziejów do 1864 r. - E. Sołtysik Siewierz, 2004 r.,
- „750 lecie nadania praw miejskich Siewierzowi” - A. Rok, H. Wysocki, Siewierz 2006,
- Zabytki Ziemi Siewierskiej t.I. – Kościół św. Jana Chrzciciela w Siewierzu - A. Rok, E. Sołtysik, 2007 r.,
- „Burdzowice 1357 i Dziewki 1426 w historii i opowieści” - E. Kocot, 2007 r.,
- „Siewierz. Dzieje zamku” - A. Rok, 2002 r.
- „Opis historyczny kościołów i zabytków w dekanatach: będzińskim, dąbrowskim, sączowskim i żareckim” – Książ Jan Wiśniewski 1935 r.

5. Przyjęta terminologia.

Dla właściwego zrozumienia problemów i zadań ujętych w programie, konieczne jest wprowadzenie i objaśnienie pojęć, związanych z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami oraz obiektami o wartości historycznej. Pojęcia te definiuje ustawa, zgodnie z którą: zabytek to nieruchomość lub rzecz ruchoma, jej część lub zespół, które są dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym, ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Ochrona zabytków polega w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań, mających na celu:

- zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych, umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie,
- zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków,
- udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków,
- przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę,
- kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków,
- uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Natomiast opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega w szczególności na zapewnieniu warunków do:

- naukowego badania i dokumentowania zabytku,
- prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku,
- zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie,
- korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości,
- popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Należy przy tym zaznaczyć, że zgodnie z cyt. wyżej ustawą, zabytki podlegają ochronie i opiece bez względu na stan ich zachowania.

Na potrzeby niniejszego opracowania wprowadzono również pojęcie: obiekt o wartości historycznej, pod którym należy rozumieć budowlę świecką lub sakralną, zbudowaną przed 1900 rokiem, związaną z dziejami ziemi siewierskiej, lecz nie ujętą w rejestrze zabytków.

III. Analiza stanu istniejącego.

1. Charakterystyka zasobów zabytkowych Gminy Siewierz.

Siewierz i ziemia siewierska szczycą się wspaniałą przeszłością, której pozostałościami są budowle o charakterze zabytkowym i historycznym. Ich ilość jest niewielka w stosunku do stanu z czasów istnienia księstwa siewierskiego. Sprawily to wojny, pożary, słabość budowli drewnianych oraz postęp techniczny. Pozostały te najmocniejsze, zbudowane z kamienia i cegły, otoczone szczególną opieką, jak np. obiekty sakralne, wśród których zanotowano stosunkowo najmniejsze straty.

Warto wymienić te obiekty sakralne i świeckie, które nie dotrwały do naszych czasów. Na przełomie XVIII/XIX w przestały istnieć następujące obiekty:

- kościół drewniany św. Leonarda w Siewierzu z XVI wieku,
- kościół drewniany św. Zofii w Siewierzu z XVI wieku,

a w późniejszym okresie także:

- drewniana wikariatka w Siewierzu z XVIII wieku,
- drewniana plebania w Siewierzu z XVII wieku,
- dworek proboszcza siewierskiego w Warężynie z XVIII wieku.

Jeśli chodzi o budowle świeckie, to należy wymienić całe grupy budowli, które zniknęły, a mianowicie: kuźnice żelaza w Piwoni, Kuźnicy św. Jana, Kuźnicy Sulikowskiej, Kuźnicy Warężyńskiej i Żeliszławicach, gorzelnie w Sulikowie i Żeliszławicach, browary w Siewierzu, Sulikowie i Żeliszławicach, karczmy w Dziewkach, Kuźnicy św. Jana, nad Suchą, Sulikowie, Warężynie, Wojkowicach Kościelnych i Żeliszławicach, austeria w Siewierzu, młyny i tartaki wodne w Boguchwałowicach, Czekance, Kuźnicy św. Jana, Kuźnicy Warężyńskiej, Wojkowicach Kościelnych, Siewierzu i Tuliszwie, budynki urzędowe - ratusz w Siewierzu, komory celne w Siewierzu i Warężynie, drewniany budynek leśnictwa Łysa Góra, dworki i rezydencje szlacheckie w Dziewkach, Tuliszwie, Wojkowicach Kościelnych i Żeliszławicach oraz pałac Bontanich w Siewierzu, spichlerze w Siewierzu (pod zamkiem) i w Wojkowicach Kościelnych (przeniesiony do skansenu), budynki szkół parafialnych i elementarnych.

Zachowane do naszych czasów budowle, świadczą o ograniczonych możliwościach finansowych ówczesnych inwestorów. Są to budowle niewielkie, o skromnym wystroju. Zachowało się ich niewiele. Brak budynków żydowskich wynika z zakazu osiedlania w Księstwie Siewierskim i zaborze rosyjskim do 1866 r.

W katalogu zabytków z 1962 r. zamieszczono 22 obiekty z terenu Gminy Siewierz w obecnych granicach. W 1985 r. Urząd Wojewódzki w Katowicach przekazał wykaz liczący 41 zabytkowych budowli, w tym kilka budynków drewnianych.

Obecnie Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków podaje aktualną liczbę 13 obiektów oraz układ urbanistyczny Starego Siewierza. Jak więc widać, liczba zabytków znacznie zmniejszyła się, co nie znaczy, iż uległy one zniszczeniu. Część z nich, jak na przykład drewniane budynki, uległa rozbiórce, ale większość - z uwagi na przeróbki - straciła status zabytków, nie tracąc jednakże wartości historycznych.

Zachowane do naszych czasów budowle o wartościach zabytkowych i historycznych pochodzą z następujących okresów w dziejach siewierszczyzny:

- początki państwa polskiego do 1178 r.,
- czasy panowania Piastów Śląskich 1178-1443,
- czasy biskupów krakowskich 1443-1790,
- czasy przynależności do Korony 1790-1795,
- okres zaboru pruskiego 1795-1806,
- czasy Księstwa Warszawskiego 1806-1813,
- okres zaboru rosyjskiego 1813-1914.

Z pierwszego okresu pochodzi najcenniejszy zabytek ziemi siewierskiej – kościół św. Jana Chrzciciela, a z czasów Piastów Śląskich - zamek oraz kościół św. Macieja Apostoła w Siewierzu i kościół św. Marcina i Doroty w Wojkowicach Kościelnych. Znacznie więcej budowli pochodzi z okresów późniejszych, jednakże ich wartość zabytkowa jest dużo mniejsza. Z czasów księstwa siewierskiego pochodzą m. in.: kościół św. Barbary i Walentego w Siewierzu, kaplica Ogrójec w Siewierzu, kamienica mieszczańska w Rynku nr 22 w Siewierzu oraz kaplica dworska w Żeliszławicach. Z czasów pruskich pochodzi budynek Starej Gminy.

Istniejące obiekty sakralne rejestrowane i nierejestrowane obejmują: kościoły, kaplice, kaplice dworskie, kapliczki, figury świętych i krzyże przydrożne. Do tej grupy można zaliczyć także stare grobowce, znajdujące się na cmentarzach w Siewierzu i Wojkowicach Kościelnych. Za wyjątkiem kościołów i niektórych kaplic, obiekty te nie posiadają metryczek, a remonty przeprowadzone w 2 połowie XX wieku zmieniły w wielu przypadkach ich wygląd.

Należy również zwrócić uwagę na kult św. Jana Nepomucena w połowie XVIII wieku, co przejawiało się budową licznych figur, kapliczek oraz malowaniem obrazów z wizerunkiem świętego.

Zachowane obiekty świeckie można podzielić na następujące grupy:

- budowle obronne (zamek siewierski),
- budynki urzędów (Stara Gmina, Stara Poczta),
- kamieniczki mieszczańskie w Siewierzu,
- wiejskie domy mieszkalne,
- budynki podworskie (Sulików).

W archiwach zachowały się opisy i inwentarze zamku siewierskiego z XVII i XVIII wieku, co pozwala na jego rekonstrukcję, zgodnie z dawnym wyglądem. Niestety, nie zachowały się opisy i plany kamieniczek mieszczańskich w Siewierzu, w tym będących w rejestrze zabytków, jak np. kamienica mieszczańska w Rynku czy też nie wpisanych do rejestru, jak np. apteka, budynek pochodzący z XVII wieku, restauracja „Jędrusiowa Izba”. Zachowała się natomiast rycina z początku XIX w. i fotografia z 1890 r. obrazująca wygląd dawnej zabudowy Rynku.

Zabytkową jest także najstarsza część budynku Liceum Ogólnokształcącego w Siewierzu, pochodząca z końca XVIII wieku.

Skromna ilość budowli zabytkowych i historycznych, jaka pozostała, obliguje nas do objęcia ich specjalną ochroną, polegającą na utrzymywaniu ich w dobrym stanie technicznym, a także na ich właściwym oznakowaniu. Celowym byłoby, aby na każdym zachowanym obiekcie znajdowała się tablica, informująca o dacie budowy i jego dziejach. Należy podkreślić, iż mimo ograniczonych możliwości finansowych, w ciągu ostatnich lat przeprowadzono roboty remontowe w starych siewierskich kościołach, w kościele w Wojkowicach Kościelnych, w budynku Starej Gminy oraz na zamku siewierskim. Wyremontowano także wiele kapliczek i figur, co świadczy o docenianiu tego zagadnienia przez władze Gminy Siewierz, proboszczów starych parafii i miejscowe społeczeństwo.

2. Zabytki wpisane do rejestru zabytków.

2.1. Kościół pod wezwaniem świętego Jana Chrzciciela w Siewierzu (Nr w rej. A/776/67).

Jest to jeden z najstarszych zabytków w województwie śląskim i w Polsce. Czołowy przykład architektury romańskiej. Znajduje się przy drodze krajowej DK 1, przy ulicy Cmentarnej. Wzniesiony został prawdopodobnie ok. 1140 r. przez znanego fundatora kościołów Piotra Własta Dunina.

Do XV wieku był kościołem parafialnym. Po runięciu sklepienia w 1639 r. wzmocniono ściany masywnymi przyporami i podwyższono szczyt. W 1696 r. wzniesiono barokową wieżyczkę na sygnaturkę, wykonano też drewniany sufit i dobudowano kruchtę.

W latach 50-tych ubiegłego stulecia przeprowadzono prace konserwatorskie, odtwarzając sklepienie kolebkowe oraz usuwając elementy XVIII-wieczne, co pozwoliło przywrócić świątyni pierwotny wygląd. W 1993 r. przeprowadzono remont dachu, kładąc nowe poszycie z podwójnych gontów. Prace sfinansowano z dotacji Urzędu Rady Ministrów w ramach Funduszu Kościelnego.

Jest to kościół romański, orientowany; wymurowany z kamienia ciosowego, prostokątny, jednonawowy, z półkolistą absydą. Przy zachodniej ścianie kościoła są widoczne pozostałości empory. W absydzie pozostały fragmenty dwuwarstwowej polichromii romańskiej i gotyckiej, z nieczytelnymi scenami figuralnymi, odkrytymi podczas prac konserwatorskich. Do wnętrza świątyni prowadzi uskokowy portal, zamknięty półkoliście, z prostokątnym otworem wejściowym. Dach jest dwuspadowy, pokryty gontem. Od początku XIX wieku wokół kościoła funkcjonuje cmentarz parafialny.

W dniu 16 grudnia 2005 r. Krakowskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne wykonało badania posadzki kościoła GEORADAREM na głębokość 2,0 m. metodą przekrojów geologicznych. Wykonano pięć przekrojów podłużnych i osiem przekrojów poprzecznych oraz sporządzono wydruki komputerowe. Stwierdzono istnienie krypt pod posadzką kościoła.

W 2010 r. w ramach budowy obwodnicy Miasta Siewierza przeprowadzono generalny remont murów cmentarza od strony zachodniej, likwidując wejście bramą w tym murze. Dodatkowo wykonano nową bramę w murze od strony południowej. W ramach tej inwestycji wykonano nowe drogi wzdłuż murów cmentarza od strony południowej i wschodniej.

2.2. Kościół pod wezwaniem świętego Macieja Apostoła w Siewierzu (Nr w rej. A/778/67).

Znajduje się na wschód od rynku, przy ulicy Kościuszki. Powstał w 2 połowie XIII wieku, wraz z lokacją miasta Siewierza. Prezbiterium było wówczas murowane, a nawa drewniana. Przed 1598 r. drewnianą nawę przebudowano na murowaną. Następnie w latach 1647-1657 staraniem biskupa Piotra Gembickiego, kościół częściowo przebudowano.

Obecny kształt świątynia uzyskała w latach 1782-1784, po rozbudowie prowadzonej przez biskupa krakowskiego Kajetana Sołtyka. Przedłużono wówczas kościół w kierunku zachodnim o 5 metrów. Wzniesiono nową, jednowieżową fasadę, zbudowano kruchtę, skarbiec i jedną kaplicę od strony południowej. W wyniku przebudowy kościół otrzymał wygląd barokowo-klasycystyczny. Jest to świątynia orientowana, jednonawowa, z węższym prezbiterium zamkniętym trójbocznie. Przy prezbiterium od strony południowej znajduje się prostokątna zakrystia, a od strony północnej składzik. Przy nawie usytuowane są kaplice: od północy Matki Boskiej Różańcowej a od południa Pana Jezusa Ukrzyżowanego, w głównym ołtarzu umieszczono obraz patrona św. Macieja Apostoła. Na fasadzie kościoła znajduje się barokowy portal, kamienny, profilowany. Ponad portalem mieści się drewniana tablica z dekoracją rokokową, monogramem i herbem biskupa krakowskiego Kajetana Sołtyka, z datą 1783 r.

Kościół otoczony jest murem z kamienia, w którym znajdują się trzy bramy. W pierwszej z nich, tzw. Bramie Biskupiej pochodzącej z czasów biskupa krakowskiego - księcia siewierskiego Andrzeja Załuskiego - przed 1783 r. mieściła się dzwonnica trójosiowa o podziale pilastrami, z wysokimi arkadami. Zwieńczenie zostało zakończone postumentami z rzeźbami ukrzyżowania świętych: Macieja, Andrzeja, Wojciecha i Stanisława biskupa na częściach bocznych oraz dekoracją rokokową. Na bramie znajduje się również zegar słoneczny z herbem Junosza. Druga brama - od południowego wschodu - jest prostokątna, niewysoka, ujęta pilastrami z trójkątnym przyczółkiem i żelazną tablicą z herbem Junosza, monogramem Andrzeja Załuskiego biskupa krakowskiego oraz datą 1755 r. Natomiast brama zachodnia - jest trójosiowa, z filarami połączonymi spływami, a w nich przejścia zamknięte łukiem półkolistym. W wymienionych bramach znajdują się odrzwia wykonane przez siewierskich kowali z żelaza w 1949 r., wg projektu inż. Gawlika z Krakowa. Na cmentarzu znajdują się dwie figury późnobarokowe z XVIII w., przeniesione z Rynku w 1940 r., przedstawiające św. Jana Nepomucena z 1758 r. i św. Floriana.

W latach 1996-1997 przeprowadzono renowację polichromii figuralnej sufitu i ścian kościoła oraz malowanie gładkich płaszczyzn ścian, sufitu, kaplic i filarów przyściennych na podstawie zezwolenia nr 803/58/96 z dnia 10 czerwca 1996r. wydanego przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków oddział w Katowicach. Wykonawcą prac był mgr Henryk Kot z Poznania.

Przeprowadzone prace zmieniły wygląd wewnętrzny kościoła. Wykonano marmoryzację pilastrów, zaś głowice i bazy pilastrów pokryto złoconymi.

Obrazy plafonowe na suficie namalowane w 1959 r. oczyszczono z zabrudzeń, wyretuszowano ubytki, całość utwardzono i zabezpieczono. W 2000 r. wykonano wewnętrzną instalację gazową w budynku kościoła zgodnie z decyzją Starosty Będzińskiego nr WA/Siewierz/7351/014/2000 z dnia 7 lutego 2000 r. oraz zezwolenie Śląskiego Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Katowicach NR 558/38/00 z dnia 2 lutego 2000 r.

W 2003 r. przeprowadzono prace konserwatorskie drewnianych rzeźb św. Piotra i Pawła znajdujących się we wnękach murów kościelnych. Prace przeprowadziła mgr Anna Kłosowska z Krakowa.

W 2003 r. przeprowadzono prace konserwatorskie drewnianej polichromowanej tablicy herbowej biskupa krakowskiego Kajetana Sołtyka – księcia siewierskiego. Prace konserwatorskie na podstawie zezwolenia nr 4353/933/03 z dnia 11 sierpnia 2003 r. Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach przeprowadziła mgr Anna Kłosowska- konserwator dzieł sztuki z Krakowa.

W latach 1998-1999 Muzeum Śląskie w Katowicach przeprowadziło konserwację obrazów olejnych św. Franciszka i św. Józefa z Dzieciątkiem Jezus zgodnie z zezwoleniem nr 1275/182/98 z dnia 5 sierpnia 1998 r. Państwowej Służby Ochrony Zabytków Oddział Wojewódzki w Katowicach.

W latach 1999-2000 przeprowadzono też konserwację następnych obrazów, a mianowicie: św. Jana Nepomucena i św. Rodziny.

Na początku lat 90-tych uruchomiono zabytkowy zegar na wieży kościelnej, którym opiekował się Kazimierz Płazak. W 2001 r. zainstalowano zegar elektroniczny.

2.3. Kościół pod wezwaniem świętej Barbary i Walentego w Siewierzu (Nr w rej. A/779/67).

Powstał w 1618 r. na południe od Rynku, na miejscu drewnianej świątyni z XVI wieku. Został wybudowany staraniem i z funduszy mieszczan siewierskich i pełnił funkcję kościoła szpitalnego. W XVII-XVIII wieku w kościele odbywały się również sejmiki szlachty Księstwa Siewierskiego.

Samodzielna parafia szpitalna istniała do 1840 r., opiekując się położonym obok szpitalem. Przy kościele działało Bractwo Męki Pańskiej oraz Stowarzyszenie Konfraterni Literackiej.

Kościół jest murowany i otynkowany, zbudowany na rzucie prostokąta, zamkniętego od południa półkolistą absydą. Od wschodu znajduje się prostokątna zakrystia. Na zewnątrz widać podziały lizenami, przy absydzie przypora. Ściany zostały zwieńczone profilowanym gzymsem, a okna zamknięto łukiem półkolistym w profilowanych obramieniach. Dach jest dwuspadowy, nad zakrystią pulpitowy, kryty blachą. Wieżyczka jest ośmioboczna z latarnią, ma sygnaturkę kształtu barokowego. Portal do zakrystii jest kamienny, prostokątny, znajdują się w nim drzwi z okuciami i zamkiem. Na zewnątrz drzwi zamykane są dodatkową kratą żelazną. Wewnątrz kościoła znajdują się stropy oraz 3 ołtarze. Ołtarz główny późnorenesansowy pochodzi z lat 1620-1640, dekorowany jest ornamentem okuciowym z rzeźbami świętych: Wojciecha, Stanisława, Marcina, Matki Boskiej z Dzieciątkiem, dwóch świętych niewiast i dwóch aniołów. W ołtarzu znajduje się obraz Św. Barbary i Walentego z 1639 r. Ołtarz boczny barokowy, pochodzący z początku XVIII wieku, jest z rzeźbami aniołów oraz obrazem Matki Boskiej Anielskiej. Na drugim ołtarzu bocznym, na deskach, namalowane są postacie świętych: Wawrzyńca i Andrzeja, znajduje się tam również obraz św. Antoniego.

W latach 1987-1995 sukcesywnie remontowano wnętrze kościoła i restaurowano główny ołtarz.

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67).

Ruiny siewierskiego zamku wznoszą się w bagnistej dawnej dolinie Czarnej Przemszy. Jego początki sięgają 2 połowy XIII wieku, kiedy to w związku z lokacją miasta tutejsi kasztelanowie wzniesli drewniano-

ziemną siedzibę obronną. Na jej miejscu w początkach XIV wieku książęta bytomscy wybudowali gotycki, murowany zamek. Był on jedną z głównych siedzib książąt bytomskich, następnie cieszyńskich, a przez krótki okres czasu siedzibą książąt świdnicko-jaworskich.

W 1443 r. zamek został sprzedany przez Wacława, księcia cieszyńskiego, biskupowi krakowskiemu Zbigniewowi Oleśnickiemu. Odtąd stał się siedzibą władz administracyjnych prawie niezależnego Księstwa Siewierskiego, którego książętami, na mocy osobnej elekcji, byli każdorazowi biskupi krakowscy.

Zamek przebudowany w stylu renesansowym w XVI w. i barokowym na przełomie XVII i XVIII w., był użytkowany do początku XIX wieku, a następnie opuszczony, samoistnie popadł w ruinę. Najlepiej zachowanymi częściami zamku jest basteria bramna o funkcji barbakanu oraz wieża, zwana szlachecką. Barbakan zbudowany z kamienia łamanego, na planie prostokąta o półkolistym zamknięciu, bronił dostępu do bramy, znajdującej się w przyziemiu wieży. Wieża zbudowana została z cegły, kamienia łamanego i bloków kamiennych, do połowy XIX wieku była pokryta wysokim dwuczęściowym barokowym hełmem. W latach 70-tych ubiegłego stulecia przeprowadzono remont basterii i piwnic oraz wzniesiono mur od strony południowej, przeprowadzono również badania archeologiczne i architektoniczne.

Nowy okres w ratowaniu ruin zamku rozpoczął się w 1997 r., kiedy to powołano Fundację „Zamek Siewierski” im. Księstwa Siewierskiego.

Kompleksowych prac konserwatorskich na zamku dokonano w latach 2007-2010.

W ich wyniku zrekonstruowano most zwodzony na podstawie projektu biura projektowego Arkona z Bytomia. Wykonawcą mostu była firma MCP KOPOULY.

Wykonano w wieży bramnej schody metalowe oraz platformę widokową zaprojektowane przez Pracownię Architektoniczną prof. Jerzego Witeczka z Gliwic i wykonane przez Miejskie Przedsiębiorstwo Komunalne i Mieszkaniowe Sp. Z o.o. w Porębie.

Przed wybrukowaniem dziedzińca wykonano prace archeologiczne wykonane przez dr. J. Pietrzaka z Łodzi.

W 2009 r. wybrukowano dziedziniec zamku (Zakład Remontowo-Budowlany Marian Tomasiak z Siewierza).

W 2009 r. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowe Sp. z o.o. w Porębie wykonało częściowej rekonstrukcji ściany południowej zamku. W 2010 roku wykonano posadzkę z ogrzewaniem podłogowym w zachodniej piwnicy zamku w oparciu o projekt wykonany przez biuro projektowe Arkona z Bytomia.

2.5. Budynek Starej Gminy w Siewierzu (Nr w rej. A/783/67).

Jest to późnoklasycystyczny budynek parterowy z facjatkami, dwutraktowy, z sienią na osi, usytuowany obok kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Macieja Apostoła.

Został wybudowany jako dworek, na przełomie XVIII i XIX wieku przez siewierską rodzinę Franków. Posiada charakterystyczny dach mansardowy pobity gontem. W II połowie XIX wieku, po utracie przez Siewierz praw miejskich i wyburzeniu ratusza, został wykupiony za środki pochodzące ze składek mieszkańców na siedzibę Gminy. Po II wojnie światowej budynek przeznaczono na przedszkole. Od 2005 r. w obiekcie funkcjonuje Izba Tradycji i Kultury Dawnej, działająca w strukturach Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Siewierzu.

2.6. Kamienica w Rynku nr 22 (Nr w rej. A/780/67).

Jest to kamienica mieszczańska z XVIII wieku, piętrowa, z facjatką zwieńczoną falistym szczytem. Posiada dwuspadowy dach kryty dachówką. Piwnice oraz jedno pomieszczenie na parterze zostało przykryte sklepieniami kolebkowymi. Dawniej w budynku mieścił się zajazd, w którym nocował m.in. w 1823 r. car Rosji Aleksander, w czasie podróży z Werony do Warszawy. Do roku 2011 w kamienicy funkcjonowała restauracja.

W 2011 roku nowi właściciele kamienicy: Justyna, Jarosław i Michał Dydakowie z Wojkowie Kościelnych przystąpili do przebudowy i adaptacji kamienicy w oparciu o uzgodnienie wydane przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach oraz decyzję Starosty Będzińskiego. Autorami projektu budowlanego są: mgr inż. arch. Anna Grabowska i mgr inż. Andrzej Król. Wykonawcą głównych robót jest firma PPUH ARACO Sp. z o.o. ul. Niwecka 1e, 41-200 Sosnowiec

Projekt obejmuje następujące roboty: przebudowa wszystkich obiektów kubaturowych wraz ze zmianą sposobu użytkowania parteru z funkcji gastronomicznej na handlową, nadbudowa o jedną kondygnację fragmentu budynku znajdującego się w pierzei ul. Marszałka J. Piłsudskiego, nadbudowa budynku tylnego, remont zabytkowego budynku frontowego zespołu budynków usługowych.

2.7. Rynek w Siewierzu - średniowieczny układ urbanistyczny (Nr w rej. A/803/67).

Wytyczony podczas lokacji miasta Siewierza w 1276 r., stanowił jego centrum handlowe i polityczne. Od 1523 do 1870 r. na środku Rynku stał ratusz – siedziba władz miasta. Większość zabudowy Rynku do I połowy XX wieku była drewniana, za wyjątkiem ratusza i dwóch kamienic, wzniesionych w XVII i XVIII wieku. W skład średniowiecznego układu urbanistycznego - oprócz Rynku - wchodzi również wraz z zewnętrzną w stosunku do centrum zabudową ulica Marszałka J. Piłsudskiego, teren kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Macieja Apostoła, droga do zamku, ulica Kościuszki, ulica oddzielająca południowy kwartał przyrynkowy, ulica Długosza i Plac Strażacki, wraz z obustronną zabudową i parcelami wylotów ulic: Ludowej, Krakowskiej, Bytomskiej oraz Częstochowskiej.

W 2008 r. i w 2009 r. dokonano przebudowy płyty Rynku w Siewierzu na podstawie projektu wykonanego przez Pracownię Urbanistyczno-Architektoniczną PUA z Olkusza. Przed wykonaniem robót przeprowadzono padania georadarowe wykonane przez dr. inż. Wiesława Nawrockiego z Zakładu Badań Nieniszczących KPG Sp. z o.o., 31-352 Kraków, ul. Pod Strzechą 19 oraz badania archeologiczne płyty Rynku wykonane przez Janusza Pietrzaka i Artura Gintera – pracowników Pracowni Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej S.C. z siedzibą w Łodzi, ul. Marynarska, w wyniku których odkryto fundamenty dawnego ratusza. Przebudowę płyty wykonało konsorcjum firm w składzie ZBYLBRUK Piotr Zbyl Bobolice z Ząbkowic Śląskich oraz ZBYLBRUK Ryszard Zbyl Bobolice z Ząbkowic Śląskich.

W ramach robót dokonano przebudowy instalacji wodociągowych: kanalizacyjnych oraz ściekowych i urządzeń elektrycznych.

2.8. Folwark Sulikowski w Siewierzu (Nr w rej. A/799/67).

Jest to budynek mieszkalny, podworski, z przełomu XVIII/XIX wieku, murowany z kamienia, tynkowany, wchodzący ongiś w skład zabudowy folwarcznej. Znajduje się w Siewierzu przy ulicy Młyńskiej. Z uwagi na liczne przeróbki oraz zły stan techniczny obiekt kwalifikuje się do skreślenia z listy zabytków. Wymagana jest aktualna ekspertyza stanu technicznego.

2.9. Kościół Parafialny św. Marcina i Doroty w Wojkowicach Kościelnych (Nr w rej. A/16/60).

Został wzniesiony w XIII wieku, a następnie przebudowany. Kościół jest murowany, tynkowany, posiada romańską metrykę, bowiem pochodzi w pierwotnej postaci z lat 1200-1229, kiedy to został zbudowany przez ówczesnego właściciela wsi, pochodzącego z rodu Nowina. Parafię erygował biskup krakowski Iwo Odrowąż. Z okresu tego pozostało prezbiterium. W XV wieku świątynia została przebudowana i powiększona. Kolejne prace miały miejsce w XVII wieku, kiedy to dobudowano dwie kaplice. Jedna z nich - Baltazara Rzurowskiego - powstała przed 1625 r.

W celu powiększenia kościoła w XVIII wieku dobudowano jeszcze jedną kaplicę oraz kruchtę. W 1945 r. na skutek działań wojennych została zniszczona wieża i dach. Zniszczenia wojenne usunięto w dwa lata później. W 1950 r. kościół otrzymał nową polichromię, odnowiono też ołtarze.

W wyniku wielokrotnych przekształceń, świątynia nie ma aktualnie wyraźnych cech stylowych. Najstarszą jej częścią jest romańskie, prostokątne prezbiterium, zbudowane z ciosów kamiennych, dawna zakrystia po stronie północnej i niewielka partia nawy. Ozdobą kościoła jest gotycki obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem, pochodzący z lat 1440-1450, znajdujący się obecnie w ołtarzu głównym.

2.10. Kaplica Zalassowskich w Żeliszławicach (Nr rej. A/801/67).

Kaplica znajduje się przy wjeździe do centrum Żeliszławic od strony Czekanki. Została zbudowana z końcem XVIII wieku jako kaplica grobowa, orientowana. W rzucie poziomym prostokątna, z płytką absydą, murowana, otynkowana. Wnętrze przykryte jest sklepieniem kolebkowym z lunetami, a podziały wewnętrzne lizenami. Fasada zachodnia została zwieńczona trójkątnym przyczółkiem. Okna są okrągłe, w wejściu znajdują się drzwi klepkowe z okuciami. Przed wejściem było zejście do krypty pod kaplicę, obecnie zamurowane. Dach jest dwuspadowy, kryty blachą, z sześcioboczną wieżyczką na sygnaturkę. W ołtarzu znajduje się rzeźba Św. Jana Nepomucena barokowo-ludowa, pochodząca z miejscowej kapliczki. Na fasadzie kaplicy umieszczono epitafium marmurowe z nazwiskami członków rodziny Zalassowskich. Byli oni dawniej właścicielami wsi Dziewki i Żeliszławice. Wśród pochowanych w kaplicy znajduje się Hipolit Zalassowski (1778-1832) - Radca Wojewódzki.

3. Zabytki nie wpisane do rejestru zabytków.

3.1. Kapliczka przydrożna w Żeliszławicach.

Kaplica ta znajduje się obok remizy OSP w Żeliszławicach przy ulicy Piastów. Została zbudowana przez Zalassowskich. Jest murowana, potynkowana, w rzucie poziomym kwadratowa, na podwyższeniu. Posiada

sklepienie krzyżowe, okna i wejście ma zamknięte półkolistie. Na zewnątrz narożniki spięte lizenami, zwieńczonymi wydatnie przelamującymi się gzymsami z trójkątnymi przyczółkami. Daszki są dwuspadowe, wieżyczka na sygnaturkę pobita blachą. Wewnątrz kaplicy znajduje się figura św. Floriana z lat 50-tych XX wieku. Dawniej była to figura św. Jana Nepomucena.

3.2. Kaplica Ogrójec w Siewierzu.

Kaplica pochodzi z końca XVIII wieku. Jest murowana, z dachem spadzistym, krytym blachą, czworoboczna, zakończona półkolistą absydą. Fasada południowa została zwieńczona trójkątnym przyczółkiem. Wspomina się o niej w protokole lustracyjnym z 1783 r.

W kaplicy znajduje się rzeźba Chrystusa Frasobliwego z XIX wieku.

W 2005 r. kaplica została otoczona metalową siatką. Dawniej do kaplicy odbywały się procesje w Dni Krzyżowe, a obecnie procesje w Wielki Czwartek.

3.3. Figura Matki Boskiej w Siewierzu.

Znajduje się przy ulicy Będzińskiej. Kolumna z kamienną rzeźbą Matki Boskiej została posadowiona na kwadratowym postumencie ze stopniami. Ufundowali ją Emilia i Marek Majewscy w 1859 r. Figurą opiekują się mieszkańcy ulicy Będzińskiej.

3.4. Kapliczka przy ulicy Będzińskiej w Siewierzu.

Pochodzi z XIX wieku, znajduje się przy zbiegu ulic Stoczkowej i Będzińskiej. Wymurowana została z kamienia, potynkowana, w kształcie niskiego słupa. Przykryta czterospadowym daszkiem pokrytym gontem. Wewnątrz znajduje się rzeźba Ecce Homo (ukrzyżowany Chrystus w koronie cierniowej).

3.5. Kapliczka w Siewierzu – Piwoni.

Pochodzi z XIX wieku, jest murowana i potynkowana, czworoboczna, zakończona półkolistą absydą. W ścianach bocznych znajdują się wnęki, wewnątrz strop. Dach jest dwuspadowy, pokryty blachą. W środku znajdują się rzeźby św. Jana Nepomucena oraz nieznanej świętej.

3.6. Kapliczka św. Leonarda w Siewierzu.

Powstała w miejscu nieistniejącego XV-wiecznego kościoła, pod tym samym wezwaniem. Została zbudowana z cegły, otynkowana, pokryta gontem. Wewnątrz znajduje się drewniany ołtarz, zawierający obraz Matki Boskiej Śnieżnej i mensa drewniana. Odprawiano w niej msze w dni świąteczne. Stoi w miejscu dawnego kościoła, przy ul. Krakowskiej. Została poświęcona w 1937 r., po przebudowie.

3.7. Kapliczka św. Antoniego w Dziewkach.

Pochodzi z I połowy XIX w., została zbudowana jako kaplica dworska przez Zalassowskich – właścicieli wsi. Jest prostokątna, murowana i potynkowana. Wewnątrz znajduje się drewniane sklepienie

kolebkowe, na zewnątrz widoczne częściowe podziały ramowe. Dach jest dwuspadowy, kryty blachą. Kapliczka została odnowiona w 1961 r.

3.8. Figura św. Jana Nepomucena w Siewierzu – Sulikowie.

Jest to figura barokowa, kamienna, z rzeźbą św. Jana Nepomucena z 1757 r. Stoi w prywatnym ogrodzie przy ul. Zagłębiowskiej. Ma formę czworobocznego słupa na dwóch stopniach.

3.9. Figura św. Jana Nepomucena w Wojkowicach Kościelnych.

Jest to figura barokowa, kamienna, z rzeźbą św. Jana Nepomucena z 1740 r., stoi przy plebanii. Została przesunięta w 1987 r. przy prostowaniu przebiegu drogi.

3.10. Kaplica św. Jana Nepomucena w Brudzowicach.

Została zbudowana z kamienia w XIX w., czworoboczna, dawniej z półkolistą absydą i sklepieniem kolebkowym. W środku znajduje się rzeźba św. Jana Nepomucena. Kaplica została odnowiona w 2000 r.

3.11. Kamienica w Rynku nr 27.

Jest to kamienica dwupiętrowa, dawniej jednopiętrowa. Konstrukcja – sklepienie kolebkowe na parterze i materiał budowlany - kamień, wskazują na czas jej powstania w połowie XVII w. W latach 30-tych XX w. została przebudowana przez Romana Bronikowskiego. Obecnie stanowi własność osoby fizycznej. Wymagane studia.

3.12. Kamienica w Rynku nr 2

Jest to budynek z końca XVIII w., parterowy, z kamienia. Od końca XIX w. funkcjonowały w nim pomieszczenia apteki. Obecny właścicielem jest osoba fizyczna. Wymagane studia.

3.13. Kamienica w Rynku nr 7 a.

Budynek z połowy XIX w. - kamienica parterowa z facjată. Mury z kamienia. Właścicielem jest osoba fizyczna. Wymagane studia.

3.14. Kamienica w Rynku nr 5.

Budynek z II połowy XIX w. - jest to kamienica piętrowa, dwutraktowa, z sienią w osi. Obecny właścicielem jest osoba fizyczna. Wymagane studia.

3.15. Kamienica w Rynku nr 18.

Kamienica parterowa z kamienia, z I połowy XIX w. Obecnie mieści się w niej restauracja „Jędrusiowa Izba”. Właścicielem budynku jest osoba fizyczna. Wymagane studia.

3.16. Kamienica przy ul. Kościuszki nr 8.

Budynek z połowy XIX w., kamienica parterowa z kamienia, dawniej mieściła się w niej poczta. Obecny właściciel jest Gmina Siewierz, dawnym właścicielem był Ignacy Kasprówicz. Wymagane studia.

3.17. Grobowiec rodziny nadleśniczego Nowodworskiego.

Znajduje się na cmentarzu parafialnym w Siewierzu, pochodzi z II połowy XIX wieku. Spoczywają w nim członkowie rodziny Izzydora Nowodworskiego, zmarli w latach 1867 – 1883. Grobowiec z piaskowca, wymaga remontu.

3.18. Grobowiec rodziny mieszczańskiej Goibionów i Baciów.

Znajduje się na cmentarzu parafialnym w Siewierzu, pochodzi z przełomu XIX i XX wieku. Spoczywają w nim członkowie rodziny Aleksego Goibion kupca siewierskiego pochodzącego z Belgii. Grobowiec wykonany z piaskowca, obecnie wymaga remontu.

3.19. Kaplica cmentarna w Wojkowicach Kościelnych.

Znajduje się na cmentarzu parafialnym w Wojkowicach Kościelnych, pochodzi z 1882 roku. Została zbudowana przez proboszcza księdza Józefa Klemensiewicza.

3.20. Grobowce rodziny Cieplińskich.

Znajdują się na cmentarzu parafialnym w Wojkowicach Kościelnych, pochodzą z początków XX wieku. Pochowani są w nich Eugeniusz, Jan i Stanisław Ciepliński z Dąbia. Jan Ciepliński był dzierżawcą majoratu w Wojkowicach Kościelnych.

3.21. Budynek plebanii w Wojkowicach Kościelnych.

Zbudowany w 1091 r. przez proboszcza księdza Jana Szpakiewicza.

3.22 Zespół budynków Szpitala Gruźliczego w Siewierzu przy ul. Oleśnickiego 21 wraz z parkiem.

Zabudowania Szpitala Chorób Płuc w Siewierzu powstały w latach 1923 -1926 na terenach leśnych o powierzchni 15,7531 ha. Przeciętych potokiem Jordan.

Investorem budowy szpitala był Powiatowy Związek Samorządowy Powiatu Będzińskiego. Zakład nosił wówczas nazwę: „Zakład Lecznicy dla Dzieci z Gruźlicą Kostno-Stawową im. dr. Kazimierza Dłuskiego”.

Zbudowano wówczas następujące obiekty:

- Budynek główny
- Willę
- Budynek mieszkalny
- Stołówkę
- Laboratorium
- Magazyn odpadów – pierwotnie portiernia.

BUDYNEK GŁÓWNY

Budynek główny, dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony, z poddaszem użytkowym, obejmował pokoje chorych z 60 łózkami oraz pokoje zabiegowe, pokoje personelu medycznego i pomocniczego oraz sanitaria.

Budynek główny o układzie korytarzowym posiadał konstrukcje ścian murowanych z cegły, drewniane stropy nad głównymi traktami, stropy ceramiczne w pomieszczeniach sanitarnych i nad korytarzem kondygnacji parterowej.

Drewniana dwukondygnacyjna więźba dachowa o konstrukcji wisząco-rozpierającej o jednym stolcu składała się ze słupa dźwigającego płatew kalenicową, podpartego dwoma zastrzałami osadzonymi w słupach wolnostojących, podtrzymujących krokwie i płatwie, oraz kleszczy łączących krokwie ze słupami.

Konstrukcja dachu jest odmianą tzw. Polskiego dachu łamanego (mansardowego typu krakowskiego z zastosowaniem w/wym. elementów konstrukcyjnych oraz przesuwnic). Dach pokryto blachą ocynkowaną na deskowaniu, częściowo ażurowym.

Według specjalistów, budynek główny jest interesującym obiektem architektonicznym z uwagi na konstrukcję samej bryły budynku oraz łamanego dachu.

Elewacja południowa budynku widoczna od strony wjazdu stanowi ciekawy układ kompozycyjny z wyeksponowanym dachem ponad usytuowanym poprzecznie do osi budynku pawilonem byłej leżalni. Powierzchnia użytkowa budynku wynosiła 1135,82 m².

WILLA

Pierwotnie budynek mieszkalny, piętrowy, po wojnie adaptowany do celów szpitalnych.

Mury z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej, nadproża płaskie i łukowe. Stropy drewniane, belkowe.

Dach w konstrukcji drewnianej, łamany, czterospadowy z lukarnami. Więźba drewniana, krokwiowo-płatwiowa oparta na słupach. Dach kryty blachą płaską na pełnym deskowaniu. Budynek niepodpiwniczony. Pierwotnie na piętrze znajdowała się kaplica szpitalna i pomieszczenia dla zakonnicy.

Budynek wymaga kapitalnego remontu.

Powierzchnia zabudowy: 237,1 m²

Kubatura: 1523,0 m³

BUDYNEK MIESZKALNY

Dawniej pawilon „Las”, w którym na parterze mieściła się administracja a na piętrze sala chorych.

Budynek o dwóch kondygnacjach, niepodpiwniczony. Dach konstrukcji drewnianej, czterospadowy, kryty dawniej dachówką „Marsylką”, obecnie blachą.

Powierzchnia zabudowy: 115,5 m²

Kubatura budynku: 719,6 m³

STOŁÓWKA

Budynek stołówki jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony o ścianach z cegły ceramicznej. Strop monolityczny, dach konstrukcji drewnianej, namiotowy, kryty dachówka „Marsylką”.

Powierzchnia zabudowy: 61,8 m²

Kubatura: 210 m³

W budynku znajdowały się: jadalnia, kuchnia, punkt apteczny i korytarz.

LABORATORIUM

Budynek posiadał pierwotnie konstrukcję murowaną z cegły a częściowo z kamienia, stropy drewniane i drewniana więźba dachowa o konstrukcji krokwiowo-belkowej z zastosowaniem płatwi kalenicowych i połaciowych.

Dach pokryty blachą ocynkowaną na deskowaniu.

MAGAZYN ODPADÓW

Budynek parterowy, murowany z dachem czterospadowym pokrytym dachówką „Marsylką”.

Wymiary budynku w rzucie poziomym: 6,60 m x 6,60 m

W roku 2004 nastąpił podział gruntów sanatorium. Gmina przejęła notarialnie, nieodpłatnie północną część terenu o powierzchni 12,2175 ha, w tym: lasy: 5,3632 ha i grunty rolne: 6,0753 ha.

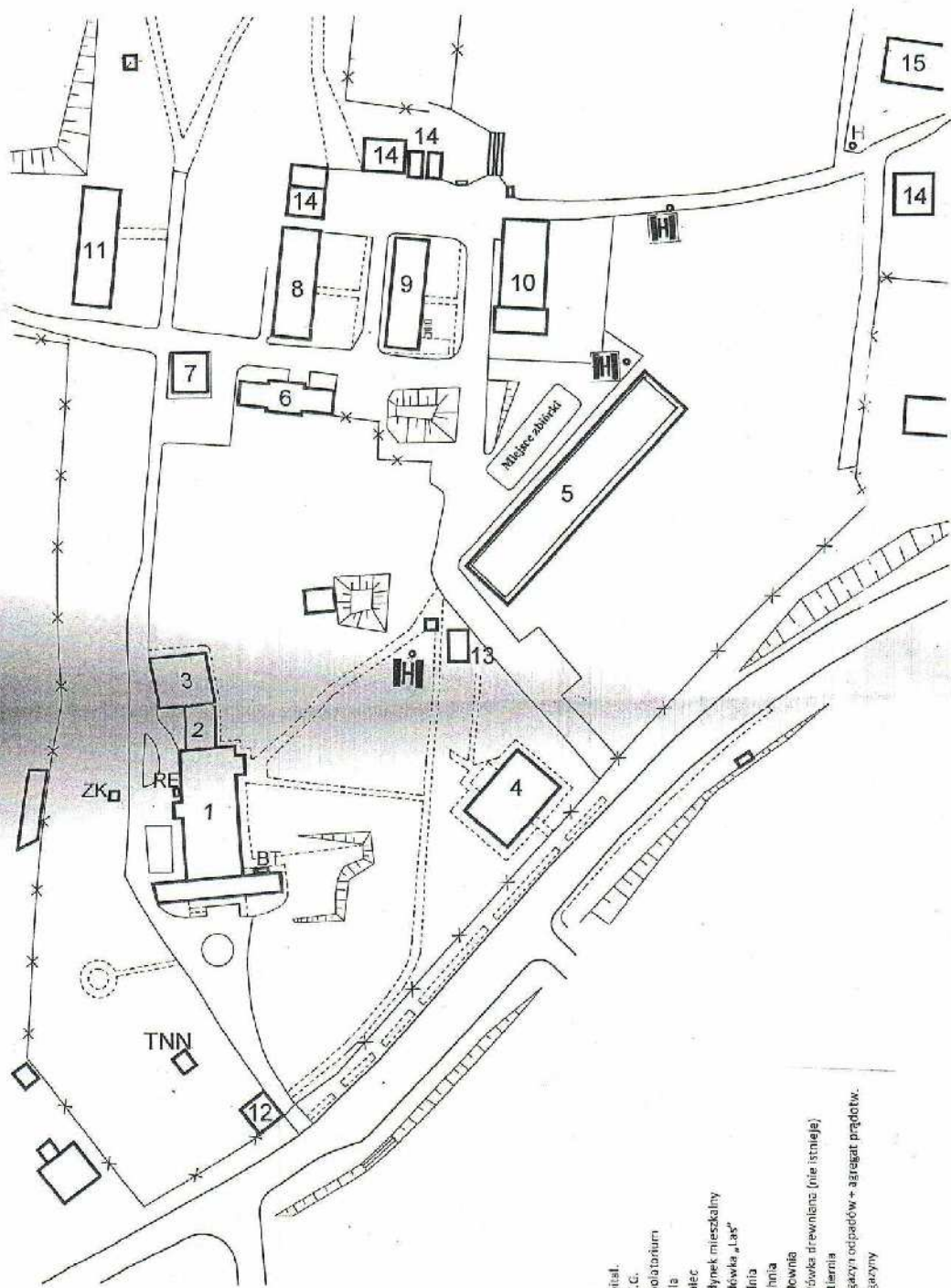
Własnością Sanatorium pozostały tereny o powierzchni 3,5356 ha, w tym: tereny zabudowane i drogi: 2,5795 ha, grunty rolne: 0,3391 ha i lasy: 0,6170 ha.

W latach 1986-2000 przeprowadzono kapitalny remont budynku głównego, w ramach którego wyodrębniono zespół leczniczo-pielęgnacyjny od zespołu R.T.G. oraz Izby Przyjść, utrzymując między nimi połączenia wewnętrzne. Wykonano drugą klatkę schodową i wyjście ewakuacyjne. W miejsce drewnianych stropów nad parterem wykonano stropy żelbetowe. Docieplono stropy oraz ściany.

W pomieszczeniach gospodarczych oraz sanitarnych położono nowe płytki. Wykonano nowe instalacje wodno-kanalizacyjne, centralnego ogrzewania oraz elektryczne. Całe wnętrze budynku zostało pomalowane.

W latach 2006-2008 dokonano modernizacji budynku laboratorium analitycznego.

W laboratorium tym wykonywane są badania z zakresu biochemii klinicznej, hematologii, analityki ogólnej oraz równowagi kwasowo-zasadowej.

1. Szpital.
2. P.T.C.
3. Laboratorium
4. Willa
5. Zgolec
6. Budynek mieszkalny
7. Stokówka „Las”
8. Pralnia
9. Kuchnia
10. Kocowisko
11. Stokówka drewniana (nie istnieje)
12. Parternia
13. Magazyn odpadów + agregat prądowy.
14. Magazyny

4. Charakterystyka zasobu gminnej ewidencji zabytków.

W gminnej ewidencji zabytków znajduje się 14 pozycji, dotyczących zabytków nieruchomych oraz 1 pozycja, obejmująca zabytki ruchome. Zabytki nieruchome ujęte w „Księdze A” gminnej ewidencji zabytków to:

1. Układ urbanistyczny z centralnie położonym rynkiem i ulicami wybiegającymi z narożników ulicy Marszałka Piłsudskiego, terenu kościoła parafialnego, droga do zamku, plac strażacki, ograniczony ulicami: Długosza, Ludową, Krakowską, Bytomską i Częstochowską (Nr w rej. A/803/67).
2. Zespół kościoła parafialnego św. Macieja, tj. budynek kościoła z XV w., mur otaczający kościół z II poł. XVIII w., bramki w murze (Nr rej. A/778/67),
3. Kościół filialny pw. św. Walentego z XVII w. (Nr w rej. A/779/67).
4. Zamek (obecnie w ruinie) z XIV w., przebudowany w XVI w. (Nr rej. A/777/67).
5. Budynek mieszkalny przy zamku z XVIII w. przy ul. Krakowskiej, drewniany – obiekt obecnie nie istniejący, przewidziany do skreślenia z rejestru zabytków (Nr rej. A/784/67).
6. Budynek mieszkalny z 1821 r. przy ul. Bytomskiej 7, drewniany – obiekt obecnie nie istniejący - przewidziany do skreślenia z rejestru zabytków (Nr rej. A/781/67).
7. Budynek mieszkalny z XIX w. przy ul. Kościuszki 5 (Nr rej. A/783/67).
8. Dom z XIX w. o charakterze dworku polskiego przy zbiegu ulic Kościuszki i Kopernika - obiekt obecnie nie istniejący, przewidziany do skreślenia z rejestru zabytków (Nr rej. A/269/50).
9. Budynek mieszkalny z XVIII w., usytuowany przy Rynku nr 22 (Nr rej. A/780/67).
10. Kościółek cmentarny pw. św. Jana Chrzciciela z I poł. XII w., przebudowany w XVII w., zrekonstruowany w latach: 1947-1956, przy ul. Cmentarnej w Siewierzu (Nr rej. A/776/67).
11. Budynek mieszkalny podworski z przełomu XVIII/XIX w. w Siewierzu – Sulikowie, przy ul. Młyńskiej (Nr rej. A/799/67).
12. Budynek mieszkalny podworski z XIX w. w Siewierzu – Sulikowie, obecnie nie istniejący, przewidziany do skreślenia z rejestru zabytków (Nr rej. A/800/67).
13. Kaplica grobowa rodziny Zalassowskich z przełomu XVIII/XIX w. w Żeliszawicach przy ul. Przyszłości (Nr rej. A/801/67).
14. Kościół parafialny św. Marcina i Doroty z XIII w. w Wojkowicach Kościelnych przy ul. Kościelnej 2 (Nr rej. A/16/60).

Zabytki ruchome ujęte w „Księdze B” gminnej ewidencji zabytków to:

1. Wyposażenie i wystrój kościoła parafialnego św. Marcina i Doroty, położonego w Wojkowicach Kościelnych przy ul. Kościelnej 2 (Nr rej. B/299-300/71, B/516/78).

Jak wynika z analizy zestawienia zabytków ruchomych i nieruchomych oraz porównania ze stanem faktycznym, gminna ewidencja zabytków (podobnie jak rejestr zabytków prowadzony przez Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków) obejmuje zabytki istniejące, kilka obiektów obecnie już nie istniejących, pomija natomiast szereg obiektów, które należałoby do ewidencji wpisać i poddać ochronie, ze względu na ich wartości historyczne. Do takich obiektów niewątpliwie zaliczyć należy kilka przydrożnych kapliczek, rozsianych niemal po całym terenie Gminy Siewierz i figur świętych, a dotychczas nie objętych ochroną konserwatorską. Należy również pamiętać o kilku budynkach, usytuowanych głównie na siewierskim rynku, które wykazują cechy zabytku, a zostały wybudowane w bliższej czy dalszej przeszłości.

Ich czytelne oznaczenie i opatrzenie tabliczkami, zawierającymi informacje o obiekcie, będzie jednym z zadań priorytetowych do sukcesywnej realizacji. Oznakowaniem należy objąć tak obiekty o wartości zabytkowej wpisane do rejestru zabytków, jak również obiekty nie wpisane, ale mające wartość historyczną. Pozwoli to zapobiec zacieraniu zabytkowego charakteru obiektów podczas remontów i przeróbek oraz podniesie świadomość właścicieli co do wartości posiadanych budynków.

Gminna ewidencja zabytków powinna być bazą dla wszelkich działań w zakresie ochrony zabytków, toteż szczególnego znaczenia nabiera właściwe określenie zasobów zabytkowych, wskazanie obiektów o unikatowych cechach stylistycznych, wysokich wartościach architektonicznych i historycznych, a także świadczących o specyfice budownictwa regionalnego i lokalnej tożsamości kulturowej, której zachowanie leży w interesie Gminy Siewierz.

Właściwe oznakowanie zabytków to również jeden z elementów promowania walorów ziemi siewierskiej i wyraz troski o spuściznę naszej „Małej Ojczyzny”.

IV. Cele i kierunki działań gminnego programu opieki nad zabytkami.

1. Cele gminnego programu opieki nad zabytkami.

Celem strategicznym Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Siewierz na lata 2008 – 2011 jest:

„Zachowanie dziedzictwa kulturowego Gminy Siewierz, służącego budowaniu i utrwalaniu poczucia tożsamości społeczności lokalnej, zachowaniu ładu przestrzennego, rozwojowi turystyki, promocji oraz rozwojowi społeczno-gospodarczemu Gminy Siewierz”

Sformułowany cel strategiczny wymaga podjęcia szeregu działań, które winny stać się priorytetami na bliższą i dalszą przyszłość. O ile w ciągu najbliższych 4 lat tylko kilka zadań zostanie zrealizowanych bądź zapoczątkowanych, to istotną rzeczą jest dostrzeżenie wielu innych problemów i rozpoczęcie działań, ukierunkowanych na opiekę nad zabytkami. Zapoczątkuje to wieloletni proces, dzięki któremu zabytki będą otaczane coraz lepszą opieką, proces, który powinien podlegać systematycznej weryfikacji i dopasowywaniu do aktualnych potrzeb i możliwości finansowych.

Pozytywne podejście władz samorządowych Gminy Siewierz do spraw związanych z opieką nad zabytkami i wykazywana troska o zachowanie świadectw przeszłości w należyтым stanie, dają wszelkie podstawy do efektywnego i sprawnego realizowania programu opieki nad zabytkami, przy pomocy wytyczonych celów i kierunków działań.

2. Zestawienie celów i kierunków działań w zakresie opieki nad zabytkami.

2.1. Cel operacyjny Nr 1 - Badania, dokumentowanie i aktualizacja baz danych o zabytkach.

Kierunki działań:

- 2.1.1. Prowadzenie i wspieranie działań dokumentujących dziedzictwo kulturowe Gminy (w tym: badania archeologiczne, kwerendy w archiwach).
- 2.1.2. Poszerzanie informacji o kulturze regionu.
- 2.1.3. Wnioskowanie o wykreślenie z rejestru zabytków obiektów nieistniejących.
- 2.1.4. Sporządzenie listy obiektów do wpisania do rejestru zabytków.
- 2.1.5. Zaktualizowanie Gminnej Ewidencji Zabytków, uzupełnienie o dokumentację fotograficzną.

2.2. Cel operacyjny Nr 2 - Rewitalizacja i odnowa.

Kierunki działań:

- 2.2.1. Ocena stanu technicznego zabytków i określenie potrzeb w zakresie remontów, prac restauratorskich i ochrony obiektów.
- 2.2.2. Zabezpieczanie środków w budżecie gminy na prace remontowe i renowacyjne w obiektach zabytkowych świeckich i sakralnych oraz na instalacje, służące do monitoringu i ochrony tych obiektów.

- 2.2.3. Pozyskiwanie środków zewnętrznych na odnowę zabytków.
- 2.2.4. Wspieranie właścicieli obiektów zabytkowych i o wartości historycznej w pozyskiwaniu środków finansowych na opiekę nad zabytkami.
- 2.2.5. Wdrażanie rozwiązań podnoszących atrakcyjność zabytków i obiektów historycznych.
- 2.2.6. Odpowiednie utrzymanie otoczenia zabytków.
- 2.2.7. Zahamowanie procesów degradacji zabytków i obiektów o wartościach historycznych, poprawa stanu ich zachowania.
- 2.2.8. Włączanie problemów ochrony zabytków do zadań strategicznych, wynikających z koncepcji i planów rozwoju gminy.
- 2.2.9. Kontrola stanu zachowania i zabezpieczenia obiektów zabytkowych.
- 2.2.10. Okresowa analiza sposobów wykorzystania i udostępniania zabytków.

2.3. Cel operacyjny Nr 3 - Promocja spuścizny historycznej ziemi siewierskiej i udostępnianie obiektów zabytkowych.

Kierunki działań:

- 2.3.1. Prowadzenie i wspieranie działalności kulturalnej, ukierunkowanej na promocję i ochronę zabytków (np. książki, wystawy, konferencje naukowe, imprezy cykliczne).
- 2.3.2. Wprowadzenie do kalendarza imprez kulturalnych przedsięwzięć, związanych z promowaniem walorów historycznych Gminy.
- 2.3.3. Udostępnianie informatora o zabytkach i obiektach posiadających wartość historyczną, położonych w Gminie Siewierz turystom.
- 2.3.4. Udostępnianie obiektów historycznych dla celów turystycznych i promocyjnych.
- 2.3.5. Oznakowanie obiektów zabytkowych i mających wartość historyczną tablicami informacyjnymi.
- 2.3.6. Ekspozowanie najcenniejszych obiektów o wartości historycznej, w tym: wykonanie iluminacji i podświetleń najciekawszych zabytków.

2.4. Cel operacyjny Nr 4 - Edukacja społeczna w zakresie dziedzictwa kulturowego i jego ochrony.

Kierunki działań:

- 2.4.1. Przygotowanie informacji nt poszczególnych zabytków na terenie Gminy Siewierz.
- 2.4.2. Publikacja zaktualizowanych materiałów w formie broszur, ulotek, filmów, folderów, informacji na stronie internetowej.
- 2.4.3. Udostępnianie zainteresowanym posiadanych informacji i dokumentacji historycznej.
- 2.4.4. Włączenie edukacji historycznej – o zabytkach i spuściznie ziemi siewierskiej – do programów nauczania i innych form pracy z uczniem (konkursy, imprezy).

V. Realizacja i finansowanie przez Gminę zadań z zakresu ochrony zabytków

Prace budowlano-konserwatorskie na Zamku

Dotychczasowy zakres prac:

1. Budowa platformy widokowej wraz ze schodami w wieży bramnej Zamku
2. Rekonstrukcja mostu zwodzonego wraz z kładką dla pieszych
3. Wykonanie części prac budowlano-konserwatorskich na Zamku w Siewierzu (etap II)
4. Przebudowa płyty nad piwnicą Zamku z dostosowaniem stropu do użytkowania jako scena
5. Wykonanie prac budowlano-konserwatorskich na Zamku w Siewierzu – etap III
6. Wykonanie prac budowlano-konserwatorskich na Zamku w Siewierzu – etap IV

Koszt prac projektowych: 69 235,00 zł

Koszt robót budowlanych: 3 399 740,05 zł

Całość poniesionych wydatków: 3 562 267,88 zł

Pozyskane środki zewnętrzne: 2 779 040,06 zł

I. BUDOWA PLATFORMY WIDOKOWEJ WRAZ ZE SCHODAMI W WIEŻY BRAMNEJ ZAMKU

Projektant: **prof. arch. Jerzy Witeczek z Gliwic**

Koszt wykonania projektu: **15 860,00 zł**

Termin wykonania projektu: **2005-2008**

Wykonawca robót budowlanych **Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej z Poręby,**

Realizacja zadania: **sierpień 2007- kwiecień 2008,**

Koszt robót budowlanych: **372 283,31 zł**

Zakres prac:

- taras widokowy zwieńczony oszkloną latarnią o konstrukcji stalowej
- platformy umożliwiające oglądanie panoramy okolicy przez okna i otwory strzelnicze na poziomach dawnych stropów belkowych

Całość poniesionych wydatków: **397 322,31 zł**

II. REKONSTRUKCJA MOSTU ZWODZONEGO WRAZ Z KŁADKĄ DLA PIESZYCH

Projektant: **firma Arkona z Bytomia**

Koszt wykonania projektu: **5 314,32 zł**

Wykonawca robót budowlanych: **MCP KOPUŁY Andrzej Czech z Bielska-Białej,**

Termin realizacji zadania: **czerwiec - listopad 2008 r.**

Koszt robót budowlanych – **600 000,00 zł**

Zakres zadania:

- wykonanie mostu zwodzonego z drewna sosnowego i dębowego o całkowitej długości **30 m**
- brukowanie barbakanu
- wykonanie podłogi pod wieżą
- oczyszczenie murów z graffiti

Całość poniesionych wydatków: **624 014,48 zł**

III. WYKONANIE CZĘŚCI PRAC BUDOWLANO – KONSERWATORSKICH NA ZAMKU W SIEWIERZU

Projektant: **firma Arkona z Bytomia**

Koszt wykonania projektu: **7 381,00 zł**

Wykonawca robót budowlanych: **Zakład Remontowo-Budowlany Marian Tomasik z Siewierza,**

Realizacja zadania: **lipiec – listopad 2008 r.**

Koszt robót budowlanych: **843 452,33 zł**

Zakres zadania:

- brukowanie dziedzińca
- ekspozycja relikwii stołpu (czyli dawnej wieży obronnej)
- zabezpieczenie ściany północno-zachodniej
- budowa wyjścia ewakuacyjnego

Całość poniesionych wydatków: **883 052,42 zł**

IV. PRZEBUDOWA PŁYTY NAD PIWNICĄ ZAMKU Z DOSTOSOWANIEM STROPU DO UŻYTKOWANIA JAKO SCENA

Projektant: **firma Arkona z Bytomia**

Koszt wykonania projektu: **1 476,20 zł**

Wykonawca robót budowlanych: **Zakład Remontowo-Budowlany Marian Tomasik z Siewierza,**

Realizacja zadania: **2008 r.**

Koszt robót budowlanych: **141 189,93 zł**

Całość poniesionych wydatków: **151 292,13 zł**

**V. WYKONANIE PRAC BUDOWLANO – KONSERWATORSKICH NA ZAMKU W SIEWIERZU –
ETAP III**

Projektant: **firma Arkona z Bytomia**

Koszt wykonania projektu: **24 031,56 zł**

Wykonawca robót budowlanych: **Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej z Poręby,**

Realizacja zadania: **2009 r.**

Koszt robót budowlanych: **853 437,99 zł**

Zakres zadania:

- prace konserwatorskie, zabezpieczające i budowlane na murach wewnętrznych i zewnętrznych skrzydła zachodniego
- odbudowa ściany południowej
- wykonanie posadzki w piwnicy pod skrzydłem wraz z remontem murów wewnętrznych w tej piwnicy
- wykonanie sklepienia nad wejściem do piwnicy
- budowa zasilania energetycznego
- montaż nowej bramy głównej

Całość poniesionych wydatków: **917 249,05 zł**

**VI. WYKONANIE PRAC BUDOWLANO – KONSERWATORSKICH NA ZAMKU W SIEWIERZU –
ETAP IV**

Projektant: **firma Arkona z Bytomia**

Koszt wykonania projektu: **15 171,92 zł**

Wykonawca robót budowlanych: **Zakład Remontowo-Budowlany Marian Tomasiak z Siewierza,**

Realizacja zadania: **lipiec – październik 2010**

Koszt robót budowlanych: **589 376,49 zł**

Zakres zadania:

- roboty konserwatorskie, zabezpieczające i budowlane na murach elewacji wschodniej i murach wewnętrznych skrzydła wschodniego,
- odtworzenie pomieszczenia piwnicznego dostępnego z piwnicy zachodniej,
- wykonanie wentylacji ekspozycji fundamentów ściany,
- wykonanie wentylacji ekspozycji fundamentów stołpu.

Zestawienie dotacji pozyskanych na Prace Budowlano – Konserwatorskie przez Gminę Siewierz:

RAZEM WSZYSKIE DOTACJE NA ZAMEK: 2 779 040,06 ZŁ

I. Z budżetu Powiatu Będzińskiego: 205 969,18 zł, w tym:

- Umowa zawarta w dniu 5 listopada 2007r. z kwotą udzielonej dotacji **25 391 zł** na wykonanie platformy widokowej wraz ze schodami w wieży bramnej.
- Umowa zawarta w dniu 29 kwietnia 2008r. z kwotą udzielonej dotacji **41 697 zł** na rekonstrukcję zwodzonego mostu bramnego wraz z kładką dla pieszych.
- Umowa zawarta w dniu 5 września 2008r. z kwotą udzielonej dotacji **36 060 zł** na wykonanie prac konserwatorskich, remontowych i uzupełniających mury barbakanu, wieży oraz ściany północno-zachodniej, brukowanie dziedzińca wraz z przebudową, ekspozycja reliktywów stołu z jego zabezpieczeniem i nadmurowaniem do poziomu dziedzińca, wybitcie wyjścia ewakuacyjnego wraz z dostawą i montażem stylizowanych wrót dębowych oraz robotami towarzyszącymi.
- Umowa zawarta w dniu 9 marca 2009 r. z kwotą udzielonej dotacji **46.321,18 zł** na przeprowadzenie robót oczyszczających, budowanie rusztowań, uzupełnienie i przemurowanie fragmentów murów oraz naprawa górnej warstwy korony murów, występów i odsadzek.
- Umowa zawarta w dniu 7 października 2009r. z kwotą udzielonej dotacji **36 500 zł** na wykonanie bramy głównej, tj. demontaż starej bramy, montaż nowej bramy.
- Umowa zawarta w dniu 3 marca 2010 roku z kwotą udzielonej dotacji **20 000,00 zł** na prace konserwatorskie, zabezpieczające i budowlane na murach wewnętrznych i zewnętrznych skrzydła wschodniego.

II. Ze środków Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach: 1 160 000 zł, w tym:

- w 2008 roku w wysokości **410 000,00 zł**. Kwota była przeznaczona na prace budowlano- konserwatorskie na Zamku w Siewierzu - etap II
- w 2009 roku w wysokości **350 000,00 zł** na prace budowlano-konserwatorskie na Zamku w Siewierzu - etap III
- w 2010 roku Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach przeznaczył **400 000,00 zł** na prace konserwatorskie, zabezpieczające i budowlane na murach wewnętrznych i zewnętrznych skrzydła wschodniego – etap IV.

III. Ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego: 1 413 070,88 w tym:

- w ramach Programu Rozwoju Subregionu Centralnego RPO WSL 2007-2013 Gmina uzyskała dotację w wysokości **271 972,47 zł** na wykonanie platformy widokowej wraz ze schodami w wieży bramnej Zamku w Siewierzu. Koszt całkowity zadania wyniósł 372 714,40 zł.

- w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013 Gmina otrzymała dofinansowanie w wysokości **1 141 098,41 zł** na kompleksowe prace budowlano-konserwatorskie na Zamku w Siewierzu - etap II. Koszt całkowity zadania wyniósł 1 633 968,26 zł.

Przebudowa płyty Rynku

Projektant: **Pracownia Urbanistyczno –Architektoniczna „PUA”** z Olkusza,

Termin realizacji projektu: **2005-2008**

Koszt projektu: **27 816,00 zł**

Wykonawca robót: **ZBYLBRUK Firma Usługowo Budowlana z Bobolic (Ząbkowice Śląskie)**

Termin realizacji: **listopad 2008 – grudzień 2009**

Koszt robót budowlanych: **5 622 585,48 zł**

Zakres:

- przebudowa nawierzchni dróg i płyty Rynku,
- budowa fontanny z przyłączem wodociagowym,
- budowa kanalizacji deszczowej,
- wykonanie obiektów małej architektury,
- przebudowa zieleni,
- budowa kanalizacji teletechnicznej,
- przebudowa oświetlenia,
- przebudowa sieci NN.

Wszystkie poniesione koszty: **5 754 696,84 zł**

DOFINANSOWANIE:

RPO WSL – Priorytet VI Zrównoważony rozwój miast – Działanie 6.2.2 Rewitalizacja „małe miasta” – wniosek o dofinansowanie został złożony w 2010 roku i uzyskał pozytywną ocenę merytoryczną i formalną. Aktualnie znajduje się na liście rezerwowej.

VI. Wdrażanie programu.

Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Siewierz stanowi podstawę do podejmowania szeregu działań, związanych z ochroną dóbr kultury i dziedzictwa historycznego w okresie czterech lat, po przyjęciu tegoż programu przez Radę Miejską w Siewierzu, w formie stosownej uchwały.

Wcześniejsze zaopiniowanie projektu programu przez Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zapewnia zgodność planowanych kierunków działań z kompetencjami oraz obowiązującymi zasadami i procedurami w zakresie ochrony zabytków.

Wdrażanie i realizacja programu będzie procesem długotrwałym i interdyscyplinarnym, odbywającym się przy współudziale wielu osób i instytucji, przy znacznym zaangażowaniu pracowników merytorycznych Urzędu Miasta i Gminy Siewierz.

Konieczne jest również włączenie zagadnień ujętych w programie do obowiązujących i realizowanych w gminie programów, strategii i planów, które decydują o kierunkach rozwoju gminy oraz powiązanie ich z działaniami, postulowanymi w programie.

Przewiduje się, że w trakcie 4-letniego okresu obowiązywania programu, będzie on sukcesywnie modyfikowany oraz poszerzany, ze względu m.in. na trwające badania i prace, podjęte w stosunku do obiektów, nie ujętych w rejestrze zabytków, a przedstawiających niewątpliwie wartości dla historii ziemi siewierskiej. Za wdrażanie programu jest odpowiedzialny Burmistrz Miasta i Gminy, wykonujący zadania za pośrednictwem odpowiednich komórek organizacyjnych urzędu. Komórką koordynującą realizację programu oraz zapewniającą przepływ informacji pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w realizację poszczególnych zadań i weryfikującą stopień realizacji celów programu jest Referat Oświaty, Kultury i Promocji, który sformułuje również wytyczne do oceny, po 4 latach wdrażania programu.

VII. Monitoring i ewaluacja programu.

Obowiązek monitorowania realizacji Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami wynika z art. 87 ust. 5 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Zgodnie z ustawowymi zapisami, po dwuletnim okresie funkcjonowania programu, Burmistrz Miasta i Gminy przedłoży Radzie Miejskiej sprawozdanie z jego realizacji.

Proces monitorowania będzie polegał na obserwowaniu zmian, jakie zachodzą w wyniku realizacji celów i zadań programu oraz analizie zebranych danych i opracowaniu raportów.

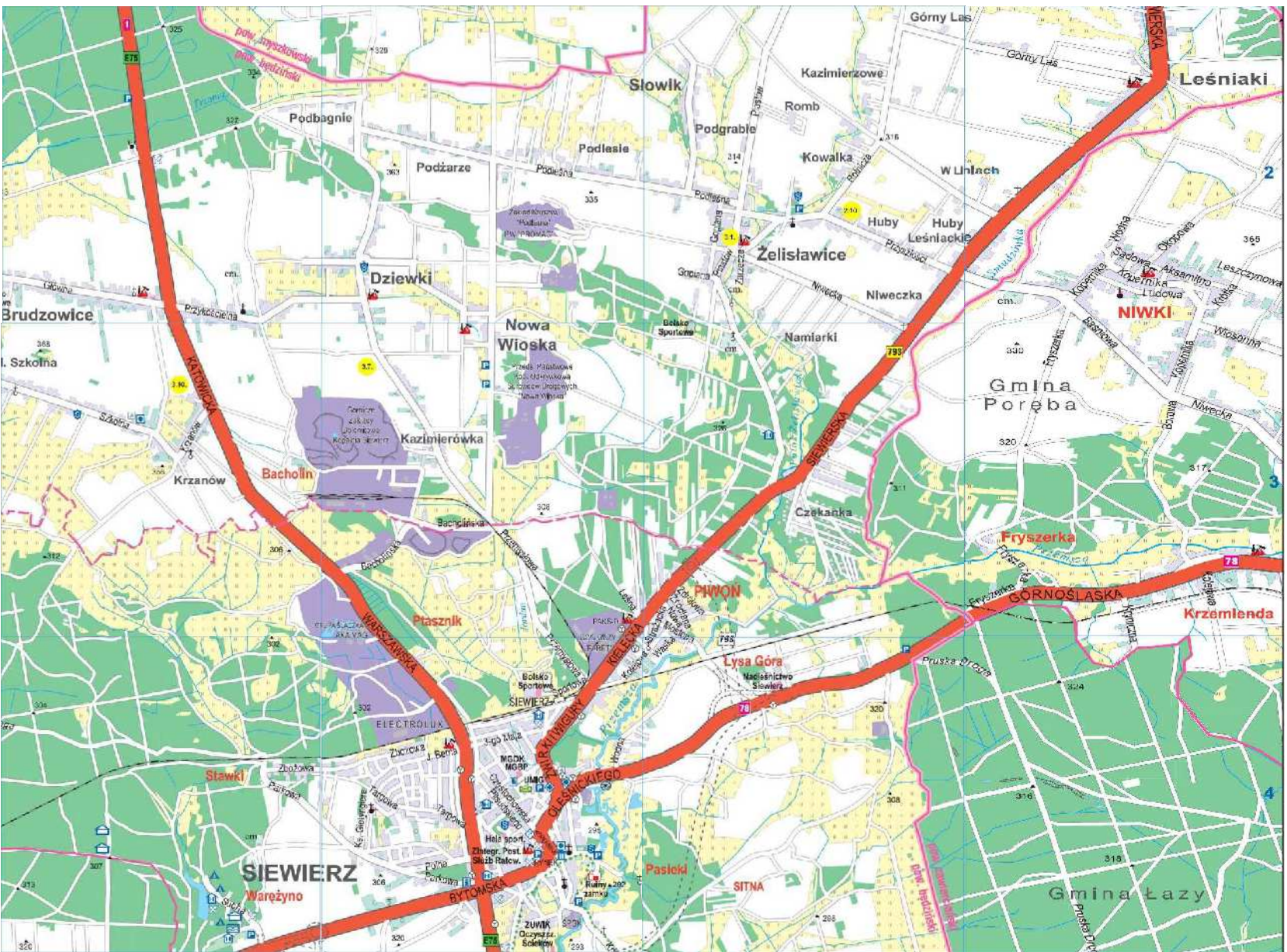
Ocenę sporządzi komórka organizacyjna urzędu, koordynująca realizację programu, a następnie przedstawi ją Burmistrzowi Miasta i Gminy. Po akceptacji ocena zostanie przedłożona Radzie Miejskiej, będzie ona jednocześnie stanowić punkt wyjścia do wprowadzania uzasadnionych zmian i usprawniania programu.

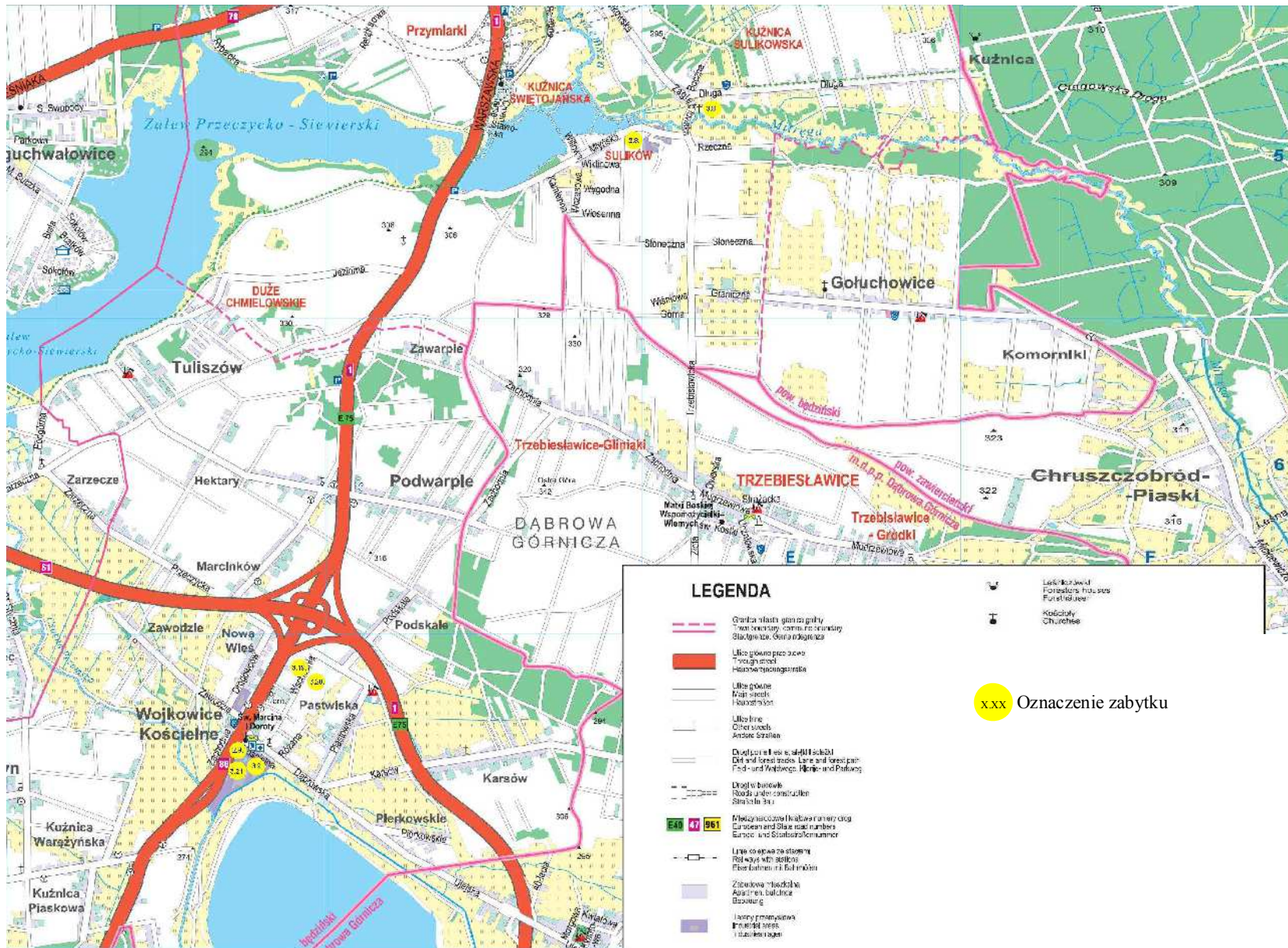
Monitorowanie programu i raport z jego realizacji, przeprowadzony po upływie 2 lat oraz programowanie opieki nad zabytkami na kolejne lata, pozwoli na zweryfikowanie obecnie poczynionych założeń, ewentualną zmianę kierunków działania i dopasowanie programu do lokalnych potrzeb i możliwości finansowych Gminy Siewierz.

VIII. Załączniki.

1. Mapa Gminy Siewierz z oznaczeniem zabytków i obiektów o wartości historycznej.
2. Plan Siewierza z oznaczeniem zabytków i obiektów o wartości historycznej.
3. Dokumentacja fotograficzna zabytków i obiektów o wartości historycznej, położonych na terenie Gminy Siewierz.

VIII. 1. MAPA GMINY SIEWIERZ
z oznaczeniem zabytków i obiektów o wartości historycznej

VIII. 2. PLAN SIEWIERZA
z oznaczeniem zabytków i obiektów o wartości historycznej

VIII. 3. Dokumentacja fotograficzna

zabytków i obiektów o wartości historycznej,
położonych na terenie Gminy Siewierz.

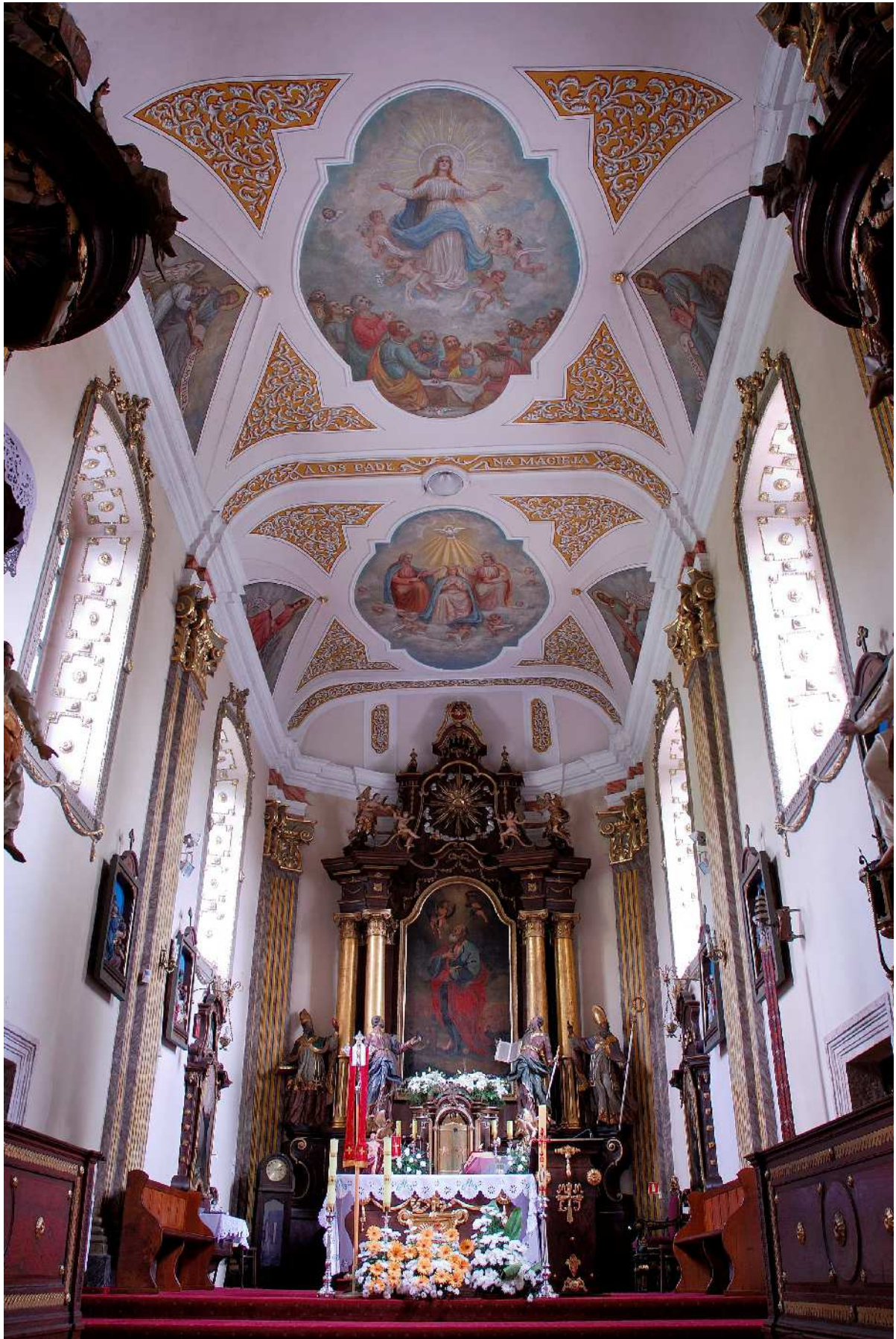
2.1. Kościół pod wezwaniem świętego Jana Chrzciciela w Siewierzu (Nr w rej. A/776/67).

2.1. Kościół pod wezwaniem świętego Jana Chrzciciela w Siewierzu (Nr w rej. A/776/67).

2.2. Kościół pod wezwaniem świętego Macieja Apostoła w Siewierzu (Nr w rej. A/778/67).

2.2. Kościół pod wezwaniem świętego Macieja Apostoła w Siewierzu (Nr w rej. A/778/67).

Brama „Biskupia” przy Kościele świętego Macieja Apostoła w Siewierzu.

2.3. Kościół pod wezwaniem świętej Barbary i Walentego w Siewierzu (Nr w rej. A/779/67).

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67).
- przed rekonstrukcją i naprawą murów (luty 2008 r.)

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67).
- w trakcie prac rekonstrukcyjnych murów i brukowania dziedzińca (11.09.2008 r.)

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67).
- w trakcie prac rekonstrukcyjnych i budowy mostu zwodzonego (11.09.2008 r.)

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67).
- w trakcie prac rekonstrukcyjnych i budowy mostu zwodzonego (11.09.2008 r.)

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67). Po remoncie.

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67). Po remoncie.

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67). Po remoncie.

2.4. Zamek książąt śląskich, w latach 1443-1790 biskupów krakowskich – książąt siewierskich (Nr w rej. A/777/67) Po remoncie.
Widoczne: kładka dla pieszych i most zwodzony.

2.5. Budynek Starej Gminy w Siewierzu przy ul. Kościuszki (Nr w rej. A/783/67).

2.6. Kamienica w Siewierzu przy ul. Rynek nr 22 (Nr w rej. A/780/67).

2.7. Rynek w Siewierzu – średniowieczny układ urbanistyczny (Nr w rej. A/803/67).

2.7. Rynek w Siewierzu – średniowieczny układ urbanistyczny (Nr w rej. A/803/67).

2.7. Rynek w Siewierzu – średniowieczny układ urbanistyczny. Po remoncie. (widoczna przebudowana płyta rynku) (Nr w rej. A/803/67).

2.7. Rynek w Siewierzu – średniowieczny układ urbanistyczny. Po remoncie. (Przebudowana płyta rynku) (Nr w rej. A/803/67).

2.7. Rynek w Siewierzu – średniowieczny układ urbanistyczny. Po remoncie. (Nr w rej. A/803/67).
Fontanna znajdująca się na rynku, przedstawiająca tańczące panny siewierskie.

2.8. Folwark Sulikowski w Siewierzu (Nr w rej. A/779/67) ze względu na fakt, iż teren jest własnością osoby fizycznej nie udało się pozyskać aktualnych fotografii prezentowanego budynku, zdjęcie to wykonano prawdopodobnie w roku 2004.

2.8. Folwark Sulikowski w Siewierzu (Nr w rej. A/779/67) ze względu na fakt, iż teren jest własnością osoby fizycznej nie udało się pozyskać aktualnych fotografii prezentowanego budynku, zdjęcie to wykonano prawdopodobnie w roku 2004.

2.9. Kościół parafialny św. Marcina i Doroty w Wojkowicach Kościelnych (Nr w rej. A/16/60).

2.10. Kaplica Zalassowskich w Żeliszławicach (Nr w rej. A/801/67).

3.1. Kapliczka przydrożna w Żeliszławicach.

3.2. Kapliczka w Siewierzu – Ogrójec.

3.3. Figura Matki Boskiej w Siewierzu przy skrzyżowaniu ulicy Będzińskiej i Bytomskiej.

3.4. Kapliczka w Siewierzu przy skrzyżowaniu ulicy Będzińskiej i Stoczkowej.

3.5. Kapliczka w Siewierzu – Piwoni.

3.6. Kapliczka św. Leonarda w Siewierzu.

3.7. Kapliczka św. Antoniego w Dziewkach.

3.8. Figura św. Jana Nepomucena w Siewierzu – Sulikowie.

3.9. Figura św. Jana Nepomucena w Wojkowicach Kościelnych.

3.10. Kapliczka św. Jana Nepomucena w Brudzowicach.

3.11. Kamienica w Siewierzu przy ul. Rynek nr 27.

3.12. Kamienica w Siewierzu przy ul. Rynek nr 2.

3.13. Kamienica w Siewierzu przy ul. Rynek nr 7a.

3.14. Kamienica w Siewierzu przy ul. Rynek nr 5.

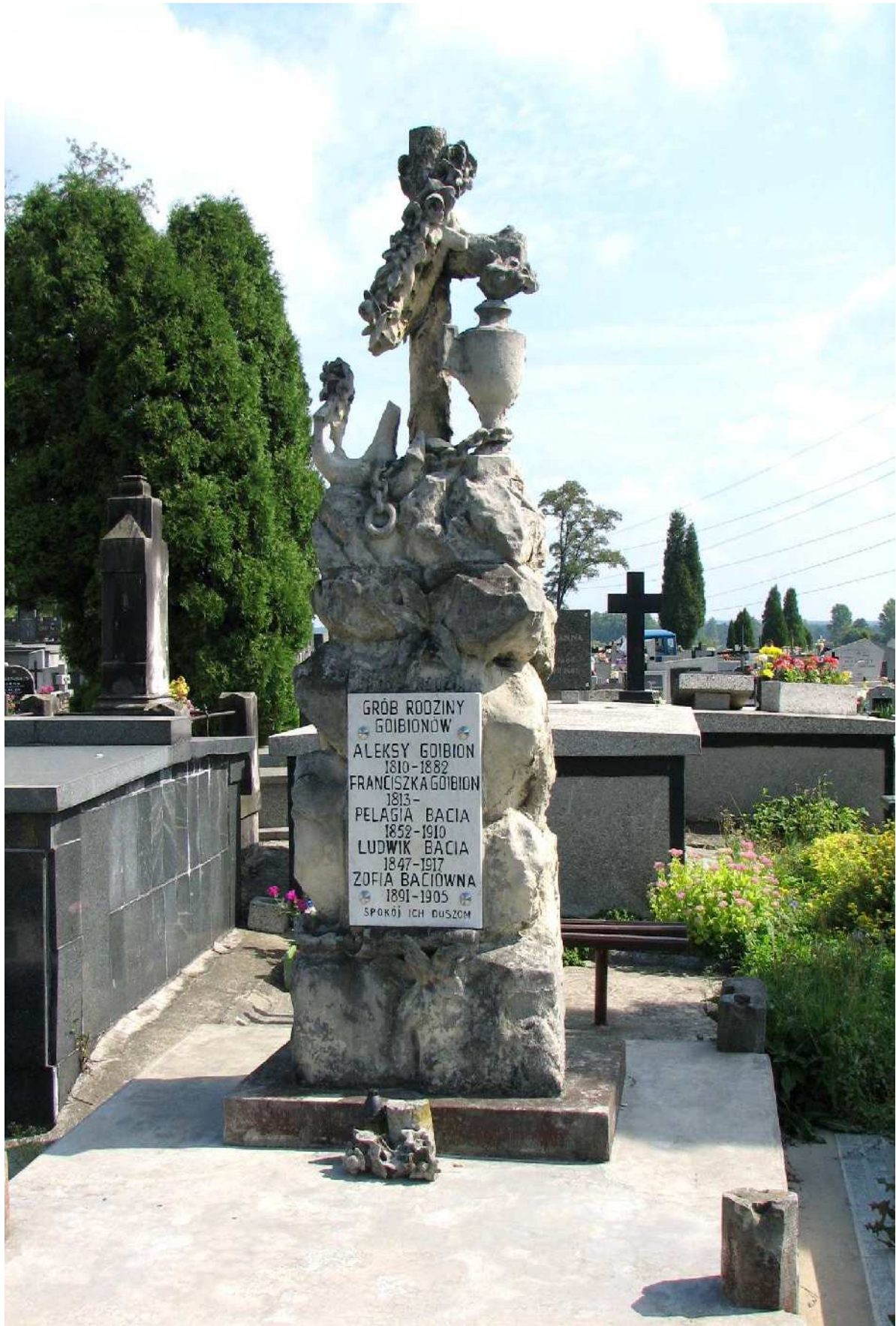
3.15. Kamienica w Siewierzu przy ul. Rynek nr 18.

3.16. Kamienica w Siewierzu przy ul. Kościuszki 8.

3.17. Grobowiec rodziny nadleśniczego Nowotarskiego na cmentarzu parafialnym w Siewierzu.

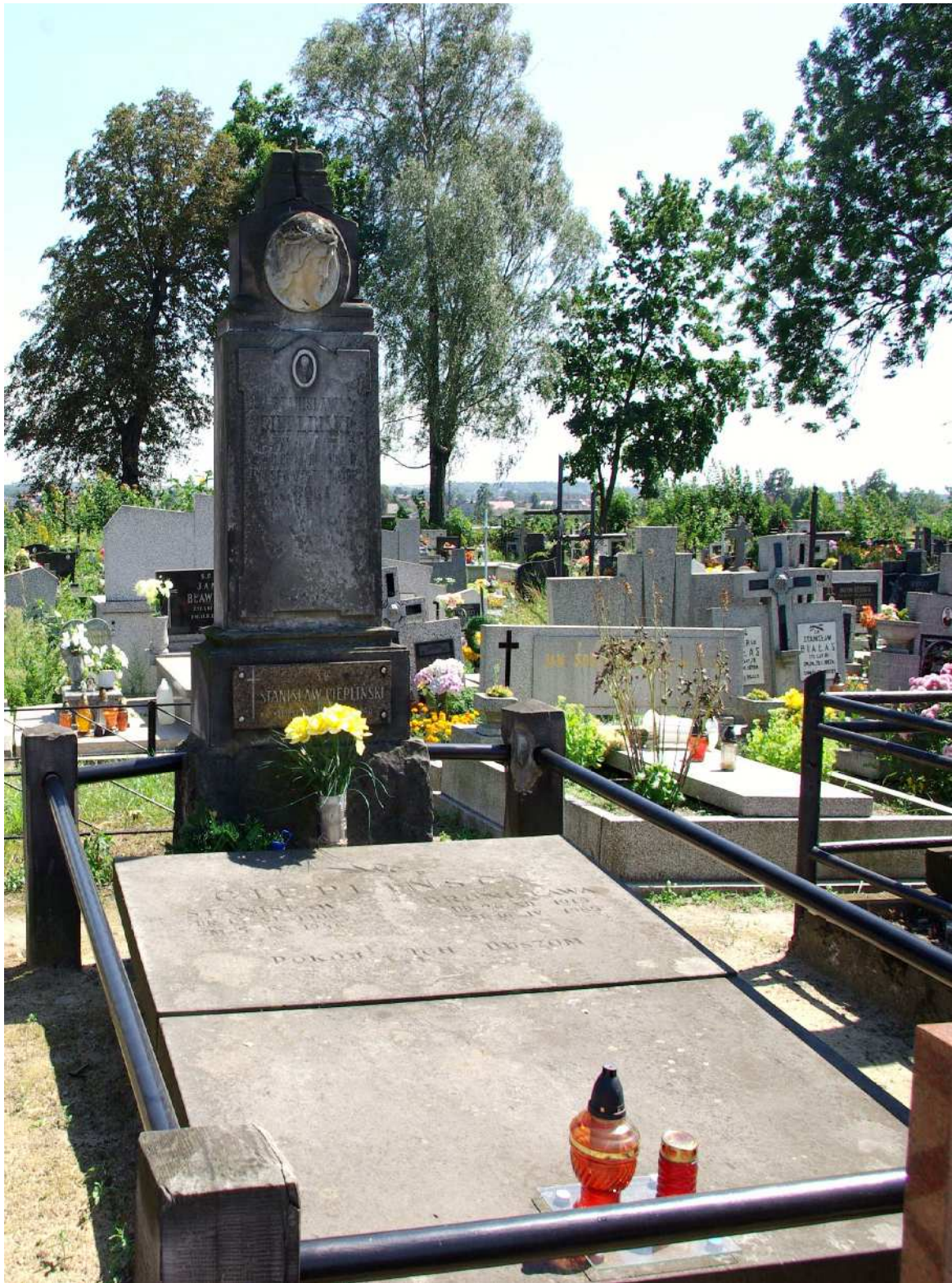
3.18. Grobowiec rodzinny Goibionów i Baciów na cmentarzu parafialnym w Siewierzu.

3.19. Kaplica cmentarna w Wojkowicach Kościelnych.

3.20. Grobowiec rodzinny Cieplińskich w Wojkowicach Kościelnych.

3.20. Grobowiec rodzinny Cieplińskich w Wojkowicach Kościelnych.

3.21 Budynek Plebanii w Wojkowicach Kościelnych.

3.22 budynków Szpitala Gruźliczego w Siewierzu przy ul. Oleśnickiego 21.
Budynek główny.

3.22 Zespół budynków Szpitala Gruźliczego w Siewierzu przy ul. Oleśnickiego 21.
Budynek główny tył.

3.22 Zespół budynków Szpitala Gruźliczego w Siewierzu przy ul. Oleśnickiego 21.
Willa.

3.22 Zespół budynków Szpitala Gruźliczego w Siewierzu przy ul. Oleśnickiego 21.
Budynek mieszkalny + stołówka.

3.22 Zespół budynków Szpitala Gruźliczego w Siewierzu przy ul. Oleśnickiego 21.
Stółówka.